

Den Europæiske Unions Tidende

L 191

Dansk udgave

Retsforskrifter

48. årgang

22. juli 2005

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1158/2005 af 6. juli 2005 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistik** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1159/2005 af 6. juli 2005 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net** 16
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1160/2005 af 6. juli 2005 om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser med hensyn til adgang til Schengen-informationssystemet for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer ⁽¹⁾** 18
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1161/2005 af 6. juli 2005 om udarbejdelse af ikke-finansielle kvartalsregnskaber efter institutionelle sektorer** 22
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF** 29
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/33/EF af 6. juli 2005 om ændring af direktiv 1999/32/EF for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer** 59

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2005/516/EF:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 22. april 2005 om nedsættelse af Det Europæiske Rådgivende Udvalg for Sikkerhedsforskning** 70

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1158/2005**af 6. juli 2005****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistik**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 1165/98 ⁽³⁾ blev der etableret en fælles ramme for indsamling, udarbejdelse, indberetning og evaluering af Fællesskabets erhvervsstatistikker til analyse af konjunkturudviklingen.

(2) Med gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1165/98 ved Kommissionens forordning (EF) nr. 586/2001 ⁽⁴⁾, (EF) nr. 588/2001 ⁽⁵⁾ og (EF) nr. 606/2001 ⁽⁶⁾ om henholdsvis definitionen af industrihovedgrupper, definitionen af variable og dispensationer til medlemsstaterne blev der samlet en lang række praktiske erfaringer, som gør det muligt at fastlægge foranstaltninger til yderligere forbedring af konjunkturstatistikken.

(3) I sin handlingsplan om statistikkrav i ØMU og i efterfølgende situationsrapporter om gennemførelsen af denne plan har Rådet (økonomi og finans) peget på yderligere fundamentale kriterier for forbedring af de statistikker, som er omfattet af forordning (EF) nr. 1165/98.

(4) For at Den Europæiske Centralbank kan gennemføre sin pengepolitik, er det som nævnt i dokumentet »Den Europæiske Centralbanks statistiske krav inden for generel økonomisk statistik« vigtigt, at konjunkturstatistikken videreudvikles, og især at banken råder over aktuelle, pålidelige og relevante aggregater for euroområdet.

(5) Udvalget for det Statistiske program, der blev nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽⁷⁾, har fastlagt vigtige europæiske økonomiske indikatorer (PEEI), som ligger uden for rammerne af forordning (EF) nr. 1165/98.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 15.6.2004, s. 3.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 22.2.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets afgørelse af 6.6.2005.

⁽³⁾ EFT L 162 af 5.6.1998, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 86 af 27.3.2001, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 86 af 27.3.2001, s. 18.

⁽⁶⁾ EFT L 92 af 2.4.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

- (6) Det er derfor nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 1165/98 på områder, som er særligt relevante for pengepolitikken og for analysen af konjunkturudviklingen.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Statistiske program.
- (8) Gennemførelse af Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse indebærer mindskelse af unødvendige byrder for virksomhederne og udbredelse af nye teknologier —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1165/98 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 4, stk. 2, foretages følgende ændringer:

- a) Følgende tilføjes det eneste afsnit:

- »d) deltagelse i europæiske stikprøveprogrammer, som koordineres af Eurostat med henblik på at udarbejde europæiske skøn.

De stikprøveprogrammer, som er nævnt i første afsnit, er nærmere beskrevet i bilagene. Godkendelse og gennemførelse heraf sker efter proceduren i artikel 18.

Europæiske stikprøveprogrammer etableres, når nationale stikprøveprogrammer ikke opfylder de europæiske krav. Endvidere kan medlemsstaterne vælge at deltage i europæiske stikprøveprogrammer, når sådanne programmer skaber mulighed for i betydelig grad at reducere omkostningerne i forbindelse med det statistiske system eller de byrder, der derved pålægges virksomhederne. Deltager en medlemsstat i et europæisk stikprøveprogram opfylder den sine forpligtelser med hensyn til levering af data til den pågældende variabel i overensstemmelse med målsætningen for et sådant program. De europæiske stikprøveprogrammer kan fastlægge detaljeringsniveauet og fristerne for dataindberetningen.«

- b) Følgende afsnit tilføjes:

»Der skal gennemføres obligatoriske undersøgelser for at indsamle oplysninger, som ikke allerede

foreligger i andre kilder som f.eks. registre, (i overensstemmelse med de givne frister). Undersøgelserne skal gennemføres ved hjælp af elektroniske spørgeskemaer og i givet fald webspørgeskemaer.«

- 2) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 3 affattes således:

»3. De enkelte medlemsstater og Kommissionen (Eurostat) kontrollerer regelmæssigt variablenes kvalitet ved at sammenligne dem med andre statistiske oplysninger. Desuden kontrolleres det, at variablerne indbyrdes stemmer overens.«

- b) Stk. 4 affattes således:

»4. Kvaliteten evalueres ved, at fordelene, ved at disse data foreligger, sammenholdes med omkostningerne ved indsamlingen af disse og med byrden for erhvervslivet, især for små virksomheder. Med henblik på denne evaluering indsender medlemsstaterne på Kommissionens anmodning de nødvendige oplysninger baseret på en fælles europæisk metodologi udviklet af Kommissionen i snævert samarbejde med medlemsstaterne.«

- 3) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen offentliggør senest den 11. februar 2006 efter høring af Udvalget for Det Statistiske Program en vejledende metodologisk manual, som forklarer reglerne i bilagene, og som indeholder retningslinjer for konjunkturstatistik.«

- 4) Artikel 14, stk. 2, affattes således:

»2. Senest den 11. august 2008 og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de statistikker, der er udarbejdet i medfør af denne forordning, og navnlig om deres relevans og kvalitet og om revision af indikatorer. Rapporten skal ligeledes indeholde specifikke oplysninger om omkostningerne ved det statistiske system og de byrder, erhvervslivet pålægges som følge af denne forordning, sammenholdt med de fordele, den giver. Den skal endvidere indeholde oplysninger om bedste praksis med hensyn til at mindske erhvervslivets byrder og om metoder hertil samt til reduktion af omkostninger.«

5) I artikel 17 tilføjes følgende litra:

Artikel 2

»j) Indførelse af europæiske stikprøveprogrammer (jf. artikel 4).«

6) Bilag A til D ændres som anført i bilaget.

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. juli 2005.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. BORRELL FONTELLES

På Rådets vegne

Formand

J. STRAW

BILAG

DEL (A)

Bilag A til forordning (EF) nr. 1165/98 ændres således:

Anvendelsesområde

Litra a) (»Anvendelsesområde«) affattes således:

»Dette bilag gælder for alle aktiviteter i hovedafdeling C til E i NACE eller alle produkter i hovedafdeling C til E i CPA.«

Variabler

Litra c) (»Variabler«) ændres således:

1) Følgende variabel indsættes i nr. 1):

»Variabel	Betegnelse
340	Importpriser«

2) Nr. 2) affattes således:

»2) Oplysningerne om produktionspriser på andre markeder end hjemmemarkedet (nr. 312) og importpriser (nr. 340) kan beregnes ved hjælp af enhedsværdier fra udenrigshandelsstatistikken eller andre kilder, hvis der ikke sker nogen væsentlig forringelse i datakvaliteten sammenlignet med specifikke prisdata. Efter proceduren i artikel 18 fastlægger Kommissionen betingelserne for sikring af den nødvendige datakvalitet.«

3) Nr. 9) affattes således:

»9) Oplysningerne om produktionspriser og importpriser (nr. 310, 311, 312 og 340) udarbejdes ikke for følgende grupper i NACE eller CPA: 12.0, 22.1, 23.3, 29.6, 35.1, 35.3, 37.1, 37.2. Listen over grupper kan efter proceduren i artikel 18 ændres inden den 11. august 2008.«

4) Følgende nummer indsættes:

»10) Variablen om importpriser (nr. 340) beregnes på grundlag af CPA-produkter. Importenhederne kan være klassificeret under andre aktiviteter end de i hovedafdeling C til E i NACE opførte.«

Form

Litra d) (»Form«) affattes således:

- »1. Alle disponible variabler indberettes i ukorrigeret form.
2. Desuden indberettes produktionsvariablen (nr. 110) og variablen præsterede arbejdstimer (nr. 220) i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage. Andre variabler, der påvirkes af antallet af arbejdsdage, kan også indberettes i arbejdsdagskorrigeret form. Listen over variabler, som indberettes i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage kan ændres efter proceduren i artikel 18.
3. Desuden kan medlemsstaterne indberette variablerne i sæsonkorrigeret form og i form af trend-cykelsier. Kun hvis oplysningerne ikke indberettes i sådanne former, kan Kommissionen (Eurostat) udarbejde og offentliggøre sæsonkorrigerede serier og trend-cykelsier for disse variabler.
4. Variablerne 110, 310, 311, 312 og 340 indberettes som indekstal. Alle andre variabler kan indberettes enten som indekstal eller som absolutte tal.«

Referenceperiode

I litra e) (»Referenceperiode«) indsættes følgende variabel:

»Variabel	Referenceperiode
340	måned«

Detaljeringsniveau

Litra f) (»Detaljeringsniveau«) affattes således:

- 1) Nr. 1) og 2) affattes således:

- »1) Alle variabler undtagen variablen importpriser (nr. 340) indberettes på hovedafdelings- (1 bogstav), afdelings- (2 bogstaver) og hovedgruppeniveau (2 cifre) i NACE. Variablen 340 indberettes på hovedafdelings- (1 bogstav), afdelings- (2 bogstaver) og hovedgruppeniveau (2 cifre) i CPA
- 2) For hovedafdeling D i NACE skal indekset for produktionen (nr. 110) og indekset for produktionspriserne (nr. 310, 311, 312) desuden indberettes på 3-cifret og 4-cifret niveau i NACE. De indberettede produktions- og produktionsprisindeks på 3-cifret og 4-cifret niveau skal repræsentere mindst 90 % af en medlemsstats samlede værditilvækst i hovedafdeling D i NACE i et givet basisår. Medlemsstater, hvis samlede værditilvækst i hovedafdeling D i NACE i et givet basisår udgør mindre end 4 % af EF-totalen, skal ikke indberette disse variabler på et så detaljeret niveau.«

2) Nr. 4) affattes således:

- »4) Endvidere indberettes alle variabler, undtagen variablerne vedrørende omsætning og ordreindgang (nr. 120, 121, 122, 130, 131, 132), for den samlede industri, der defineres som hovedafdeling C til E i NACE, og industrihovedgrupperne som defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 586/2001 (*).

(*) EFT L 86 af 27.3.2001, s. 11.«

3) Følgende numre indsættes:

- »5) Variablerne vedrørende omsætning (nr. 120, 121, 122) indberettes for den samlede industri, der defineres som hovedafdeling C og D i NACE, og industrihovedgrupperne med undtagelse af de industrihovedgrupper, der er defineret for energi.
- 6) Variablerne vedrørende ordreindgang (nr. 130, 131, 132) indberettes for den samlede fremstillingsindustri, hovedafdeling D i NACE, og et begrænset udsnit af industrihovedgrupper, der omfatter de NACE-hovedgrupper, som er nævnt i dette bilags litra c), »Variabler« under nr. 8).
- 7) Variablen importpriser (nr. 340) indberettes for samtlige industriprodukter, hovedafdeling C til E i CPA, og industrihovedgrupper defineret i henhold til forordning (EF) nr. 586/2001 på grundlag af produktgrupper i CPA. Det er ikke obligatorisk for medlemsstater, som ikke har indført euroen som national valuta, at indberette denne variabel.
- 8) For variablen importpriser (nr. 340) kan Kommissionen efter proceduren i artikel 18 fastlægge de nærmere retningslinjer for iværksættelse af et europæisk stikprøveprogram som defineret i artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra d).
- 9) Variablerne vedrørende andre markeder end hjemmemarkedet (nr. 122, 132 og 312) indberettes efter euroområde og ikke-euroområde. Denne sontring skal anvendes for den samlede industri defineret som hovedafdeling C til E i NACE, industrihovedgrupperne, hovedafdelings- (1 bogstav), afdelings- (2 bogstaver) og hovedgruppeniveau (2 cifre) i NACE. Oplysningerne om NACE-hovedafdeling E er ikke nødvendig for variabel 122. Variablen importpriser (nr. 340) indberettes også efter euroområde og ikke-euroområde. Sontringen skal anvendes for den samlede industri defineret som hovedafdeling C til E i CPA, industrihovedgrupperne, hovedafdelings- (1 bogstav), afdelings- (2 bogstaver) og hovedgruppeniveau (2 cifre) i CPA. For sontringen mellem euroområde og ikke-euroområde kan Kommissionen efter proceduren i artikel 18 fastlægge retningslinjerne for iværksættelse af det europæiske stikprøveprogram som defineret i artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra d). Det europæiske stikprøveprogram kan begrænse importprisvariablens dækningsområde til import af produkter fra lande uden for euroområdet. Medlemsstater, som ikke har indført euroen, skal ikke foretage nogen sontring mellem euroområde og ikke-euroområde for variablerne 122, 132, 312 og 340.
- 10) Medlemsstater, hvis værditilvækst i NACE-hovedafdeling C, D og E i et givet basisår udgør mindre end 1 % af EF-totalen, skal kun indberette data for den samlede industri, industrihovedgrupper samt hovedafdelingsniveau i NACE eller CPA.«

Dataindberetningsfrister

Litra g) (»Dataindberetningsfrister«) ændres således:

1) I nr. 1) ændres eller indsættes følgende variabler:

»Variabel	Frister
110	1 måned og 10 kalenderdage
(...)	(...)
210	2 måneder
(...)	(...)
340	1 måned og 15 kalenderdage«

2) Nr. 2) affattes således:

»2) Fristen kan forlænges med indtil 15 kalenderdage for data på gruppeniveau og undergruppeniveau i NACE eller gruppeniveau og undergruppeniveau i CPA.

For de medlemsstater, hvis værditilvækst i hovedafdeling C, D og E i NACE i givet basisår udgør mindre end 3 % af EF-totalen, kan fristen forlænges med indtil 15 kalenderdage for data om den samlede industri, industrihovedgrupper, data på hovedafdelingsniveau og hovedgruppeniveau i NACE eller CPA.«

Pilotundersøgelser

I litra h) (»Pilotundersøgelser«) udgår nr. 2) og 3).

Første referenceperiode

I litra i) (»Første referenceperiode«) indsættes følgende afsnit:

»Første referenceperiode for indberetningen af variabler om andre markeder end hjemmemarkedet opdelt efter euroområde og ikke-euroområde er senest januar 2005.

Første referenceperiode for variabel 340 er senest januar 2006, forudsat at senest 2005 anvendes som basisår.«

Overgangsperiode

I litra j) (»Overgangsperiode«) indsættes følgende numre:

»3) For variabelen 340 og sondringen mellem euroområde og ikke-euroområde for variablerne 122, 132, 312 og 340 kan der efter proceduren i artikel 18 indrømmes en overgangsperiode, der ophører senest den 11. august 2007.

- 4) For ændringen i fristerne for indberetning af data til variabel 110 kan der efter proceduren i artikel 18 indrømmes en overgangsperiode, der ophører senest den 11. august 2007.
- 5) For ændringen i fristerne for indberetning af data til variabel 210 kan der efter proceduren i artikel 18 indrømmes en overgangsperiode, der ophører senest den 11. august 2006.«

DEL (B)

Bilag B til forordning (EF) nr. 1165/98 ændres således:

Variabler

Litra c) (»Variabler«) ændres således:

- 1) Nr. 5) affattes således:
 - »5) Kun hvis der ikke foreligger data til variablerne vedrørende byggeomkostninger (nr. 320, 321, 322) kan variabelen produktionspriser (nr. 310) anvendes som tilnærmet værdi. Denne fremgangsmåde kan anvendes frem til den 11. august 2010.«
- 2) Følgende nummer indsættes:
 - »6) Medlemsstaterne gennemfører undersøgelser fastlagt af Kommissionen i samråd med medlemsstaterne. Under hensyntagen til dataenes relevans i forhold til omkostningerne ved dataindsamlingen og den byrde, der pålægges virksomhederne, udføres undersøgelserne med det formål:
 - a) at vurdere mulighederne for en produktionsprisvariabel (nr. 310) på kvartalsbasis for bygge- og anlægsvirksomhed
 - b) at fastlægge en egnet metodologi for dataindsamlingen og indeksberegningen.

Senest den 11. august 2006 fremsætter Kommissionen et forslag til definition af en sådan produktionsprisvariabel.

Senest den 11. august 2007 forelægger medlemsstaterne en rapport for Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser.

Efter proceduren i artikel 18 træffer Kommissionen senest den 11. august 2008 beslutning om, hvorvidt den i overensstemmelse med artikel 17, litra b), vil lade byggeomkostningsvariabelen udgå til fordel for produktionsprisvariabelen med virkning fra basisår 2010.«

Form

Litra d) (»Form«) affattes således:

- »1) Alle disponible variabler indberettes i ukorrigeret form.
- 2) Desuden indberettes produktionsvariablerne (nr. 110, 115, 116) og variabelen præsterede arbejdstimer (nr. 220) i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage. Andre variabler, der påvirkes af antallet af arbejdsdage, kan også

indberettes i arbejdsdagskorrigeret form. Listen over variabler, som indberettes i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage, kan ændres efter proceduren i artikel 18.

- 3) Desuden kan medlemsstaterne indberette variablerne i sæsonkorrigeret form og i form af trend-cykelsier. Kun hvis oplysningerne ikke indberettes i sådanne former, kan Kommissionen (Eurostat) udarbejde og offentliggøre sæsonkorrigerede serier og trend-cykelsier for disse variabler.
- 4) Variablerne 110, 115, 116, 320, 321 og 322 indberettes som indekstal. Variabel 411 og 412 indberettes som absolutte tal. Alle andre variabler kan indberettes enten som indekstal eller som absolutte tal.«

Referenceperiode

Litra e) (»Referenceperiode«) affattes således:

»Der anvendes en referenceperiode på en måned for variabel 110, 115 og 116. En referenceperiode på mindst et kvartal gælder for alle øvrige variabler i dette bilag.

Medlemsstater, hvis værditilvækst i NACE-hovedafdeling F i et givet basisår udgør mindre end 1 % af EF-totalen, skal kun indberette data til variabel 110, 115 og 116 med en referenceperiode på et kvartal.«

Detaljeringsniveau

I litra f) (»Detaljeringsniveau«) indsættes følgende nummer:

- »6) Medlemsstater, hvis værditilvækst i NACE-hovedafdeling F i et givet basisår udgør mindre end 1 % af EF-totalen, skal kun indberette data for den samlede bygge- og anlægsvirksomhed (hovedafdelingsniveau i NACE).«

Dataindberetningsfrister

I litra g) (»Dataindberetningsfrister«) affattes ordlyden vedrørende variabel 110, 115, 116 og 210 således:

»Variabel	Frister
110	1 måned og 15 kalenderdage
115	1 måned og 15 kalenderdage
116	1 måned og 15 kalenderdage
(...)	(...)
210	2 måneder«

Pilotundersøgelser

I litra h) (»Pilotundersøgelser«) udgår nr. 1) og 3).

Første referenceperiode

I litra i) (»Første referenceperiode«) indsættes følgende:

»Første referenceperiode for indberetningen af variabel 110, 115 og 116 med en referenceperiode på en måned er senest januar 2005.«

Overgangsperiode

I litra j) (»Overgangsperiode«) indsættes følgende numre:

- »3) For ændringen af referenceperioden for variabel 110, 115 og 116 kan der efter proceduren i artikel 18 indrømmes en overgangsperiode, der ophører den 11. august 2007.
- 4) For ændringen i fristerne for indberetning af data til variabel 110, 115, 116 og 210 kan der efter proceduren i artikel 18 indrømmes en overgangsperiode, der ophører den 11. august 2007.«

DEL (C)

Bilag C til forordning (EF) nr. 1165/98 ændres således:

Variabler

I litra c) (»Variabler«) indsættes følgende nummer:

- »4) Medlemsstaterne gennemfører undersøgelser fastlagt af Kommissionen i samråd med medlemsstaterne. Under hensyntagen til dataenes relevans i forhold til omkostningerne ved dataindsamlingen og den byrde, der pålægges virksomhederne, udføres undersøgelserne med det formål:
 - a) at vurdere mulighederne for at indberette variabelen præsterede arbejdstimer (nr. 220) på kvartalsbasis for detailhandel og reparationsvirksomhed
 - b) at vurdere mulighederne for at indberette variabelen bruttolønninger (nr. 230) på kvartalsbasis for detailhandel og reparationsvirksomhed
 - c) at fastlægge en egnet metodologi for dataindsamlingen og indeksberegningen.

Senest den 11. august 2007 forelægger medlemsstaterne en rapport for Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser.

Efter proceduren i artikel 18 træffer Kommissionen senest den 11. august 2008 beslutning om, hvorvidt den i overensstemmelse med artikel 17, litra b), vil indføre variabelen præsterede arbejdstimer (nr. 220) og variabelen bruttolønninger (nr. 230) med virkning fra basisår 2010.«

Form

I litra d) (»Form«) affattes nr. 1) og 2) således:

- »1) Alle disponible variabler indberettes i ukorrigeret form.
- 2) Desuden indberettes variablerne omsætning (nr. 120) og salgsmængde (nr. 123) i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage. Andre variabler, der påvirkes af antallet af arbejdsdage, kan også indberettes i arbejdsdagskorrigeret form. Listen over variabler, som indberettes i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage, kan ændres efter proceduren i artikel 18.«

Detaljeringsniveau

Litra f) (»Detaljeringsniveau«) ændres således:

- 1) Nr. 1) affattes således:
 - »1) Variablerne omsætning (nr. 120) og salgsdeflator/salgsmængde (nr. 330/123) indberettes efter de niveauer, som er defineret i nr. 2), 3) og 4). Variablen antal beskæftigede (nr. 210) indberettes efter det niveau, som er defineret i nr. 4).«
- 2) Følgende nummer indsættes:
 - »5) Medlemsstater, hvis omsætning i NACE-hovedgruppe 52 i et givet basisår udgør mindre end 1 % af EF-totalen, skal kun indberette data til variablerne omsætning (nr. 120) og salgsdeflator/salgsmængde (nr. 330/123) efter de niveauer, som er defineret i nr. 3) og 4).«

Dataindberetningsfrister

Litra g) (»Dataindberetningsfrister«) affattes således:

- »1) Variablerne omsætning (nr. 120) og salgsdeflator/salgsmængde (nr. 330/123) indberettes inden for to måneder på de niveauer, som er specificeret i dette bilags litra f), nr. 2). For medlemsstater, hvis omsætning i hovedgruppe 52 i et givet basisår udgør mindre end 3 % af EF-totalen, kan denne frist forlænges med indtil 15 dage.
- 2) Variablerne omsætning (nr. 120) og salgsdeflator/salgsmængde (nr. 330/123) indberettes inden for en måned på de niveauer, som er specificeret i dette bilags litra f), nr. 3) og 4). Medlemsstaterne kan vælge at indberette variablerne vedrørende omsætningen (nr. 120) og salgsdeflatoren/salgsmængden (nr. 330/123) efter fordelingen i det europæiske stikprøvesystem som defineret i artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra d). Retningslinjerne for denne fordeling fastlægges efter proceduren i artikel 18.
- 3) Variablen antal beskæftigede indberettes inden for 2 måneder efter udløbet af referenceperioden. For medlemsstater, hvis omsætning i hovedgruppe 52 i et givet basisår udgør mindre end 3 % af EF-totalen, kan denne frist forlænges med indtil 15 dage.«

Pilotundersøgelser

I litra h) (»Pilotundersøgelser«) udgår nr. 2) og 4).

Overgangsperiode

I litra j) (»Overgangsperiode«) indsættes følgende nummer:

- »4) For ændringen i fristerne for indberetning af data til variabelen 210 kan der efter proceduren i artikel 18 indrømmes en overgangsperiode, der ophører senest den 11. august 2006.«

DEL (D)

Bilag D til forordning (EF) nr. 1165/98 ændres således:

Variabler

Litra c) (»Variabler«) ændres således:

- 1) I nr. 1) indsættes følgende variabel:

»Variabel	Betegnelse
310	Produktionspriser«

- 2) Følgende numre indsættes:

- »3) Variablen produktionspriser (nr. 310) omfatter tjenesteydelser til virksomheder eller til personer, der repræsenterer virksomheder.
- 4) Medlemsstaterne gennemfører undersøgelser fastlagt af Kommissionen i samråd med medlemsstaterne. Under hensyntagen til dataenes relevans i forhold til omkostningerne ved dataindsamlingen og den byrde, der pålægges virksomhederne, udføres undersøgelserne med det formål:
- at vurdere mulighederne for at indberette en variabel for præsterede arbejdstimer (nr. 220) på kvartalsbasis for andre tjenesteydelser
 - at vurdere mulighederne for at indberette en variabel for bruttolønninger (nr. 230) på kvartalsbasis for andre tjenesteydelser
 - at fastlægge en egnet metodologi for dataindsamlingen og indeksberegningen

- d) at definere et passende detaljeringsniveau. Dataene opdeles efter økonomisk aktivitet efter hovedafdelinger og mere detaljerede niveauer i NACE, dog ikke lavere end de to cifrede NACE-hovedgrupper eller grupperinger af disse.

Senest den 11. august 2007 forelægger medlemsstaterne en rapport for Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser.

Efter proceduren i artikel 18 træffer Kommissionen senest den 11. august 2008 beslutning om, hvorvidt den i overensstemmelse med artikel 17, litra b), vil indføre variabelen præsterede arbejdstimer (nr. 220) og variabelen bruttolønninger (nr. 230) med virkning fra basisåret 2010.«

Form

Litra d) (»Form«) ændres således:

- 1) Nr. 1) og 2) affattes således:

»1) Alle disponible variabler indberettes i ukorrigeret form.

2) Omsætningsvariablen (nr. 120) indberettes også i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage. Andre variabler, der påvirkes af antallet af arbejdsdage, kan også indberettes i arbejdsdagskorrigeret form. Listen over variabler, som indberettes i angivelser korrigeret for antal arbejdsdage, kan ændres efter proceduren i artikel 18.«

- 2) Nr. 4) affattes således:

»4) Produktionsprisvariablen (nr. 310) indberettes som indekstal. Alle andre variabler indberettes som indekstal eller som absolutte tal.«

Referenceperiode

I litra (e) (»Referenceperiode«) indsættes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne gennemfører undersøgelser fastlagt af Kommissionen i samråd med medlemsstaterne. Under hensyntagen til fordelene ved en reduceret referenceperiode i forhold til omkostningerne ved dataindsamlingen og den byrde, der pålægges virksomhederne, udføres undersøgelserne med henblik på at vurdere mulighederne for at reducere referenceperioden på et kvartal for omsætningsvariablen (nr. 120) til en referenceperiode på en måned.

Senest den 11. august 2007 forelægger medlemsstaterne en rapport for Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser.

Efter proceduren i artikel 18 træffer Kommissionen senest den 11. august 2008 beslutning om, hvorvidt den i overensstemmelse med artikel 17, litra d), vil revidere frekvensen af udarbejdelsen af omsætningsvariablen.«

Detaljeringsniveau

Litra f) (»Detaljeringsniveau«) ændres således:

1) Nr. 3) og 4) affattes således:

- »3) For hovedgruppe 50, 51, 64 og 74 i NACE skal medlemsstater, hvis omsætning i disse NACE-hovedgrupper i et givet basisår udgør mindre end 4 % af EF-totalen, kun indberette omsætningsvariablen på 2-cifret niveau.
- 4) For hovedafdeling I i NACE skal medlemsstater, hvis samlede værditilvækst i denne NACE-hovedafdeling i et givet basisår udgør mindre end 4 % af EF-totalen, kun indberette variabelen antal beskæftigede (nr. 210) på hovedafdelingsniveau.«

2) Følgende numre indsættes:

- »5) Variablen produktionspriser (nr. 310) indberettes for følgende aktiviteter og grupperinger i NACE:

60.24, 63.11, 63.12, 64.11, 64.12 på 4-cifret niveau

61.1, 62.1, 64.2 på 3-cifret niveau

72.1 til 72.6 på 3-cifret niveau

summen af 74.11 til 74.14

summen af 74.2 og 74.3

74.4 til 74.7 på 3-cifret niveau.

Som tilnærmet værdi for NACE 74.4 kan anføres reklameplaceringsmængden.

NACE 74.5 omfatter den samlede pris for rekruttering af arbejdskraft og personale, som er stillet til rådighed.

- 6) Efter proceduren i artikel 18 kan listen over aktiviteter og grupperinger ændres senest den 11. august 2008.
- 7) For hovedgruppe 72 i NACE skal variabelen produktionspriser (nr. 310) kun indberettes på 2-cifret niveau af de medlemsstater, hvis omsætning i disse hovedgrupper i NACE i et givet basisår udgør mindre end 4 % af EF-totalen.«

Dataindberetningsfrister

Litra g) (»Dataindberetningsfrister«) affattes således:

»Efter udløbet af referenceperioden indberettes variablerne inden for følgende frister:

Variabel	Frister
120	2 måneder
210	2 måneder
310	3 måneder«

Første referenceperiode

I litra i) (»Første referenceperiode«) indsættes følgende afsnit:

»Første referenceperiode for indberetningen af variabelen produktionspriser (nr. 310) er senest første kvartal af 2006. Fristen for den første referenceperiode vil kunne forlænges med yderligere et år efter proceduren i artikel 18, forudsat at senest 2006 anvendes som basisår.«

Overgangsperiode

I litra j) (»Overgangsperiode«) indsættes følgende afsnit:

»For variabel nr. 310 kan der efter proceduren i artikel 18 indrømmes en overgangsperiode, der ophører senest den 11. august 2008. Der vil efter proceduren i artikel 18 kunne indrømmes en yderligere overgangsperiode på et år for implementeringen af variabel nr. 310 for hovedgruppe 63 og 74 i NACE. Ud over disse overgangsperioder kan der indrømmes endnu en overgangsperiode på et år efter proceduren i artikel 18 for medlemsstater, hvis omsætning inden for de NACE-aktiviteter, der er omhandlet i litra a) »Anvendelsesområde«, i et givet basisår udgør mindre end 1 % af EF-totalen.

For ændringen i fristerne for indberetning af data til variabel 120 og 210 kan der efter proceduren i artikel 18 indrømmes en overgangsperiode der ophører senest den 11. august 2006.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1159/2005**af 6. juli 2005****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 156, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter forordning (EF) nr. 2236/95 ⁽³⁾ kan der bl.a. foretages samfinansiering af projektundersøgelser af fælles interesse til et beløb, der normalt ikke kan overstige 50 % af de samlede omkostninger, mens det maksimale bidrag til projekter inden for telekommunikation ikke kan overstige 10 % af de samlede investeringsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 234 af 30.9.2003, s. 23.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18.11.2003 (EUT C 87 E af 7.4.2004, s. 22) og Rådets afgørelse af 6.6.2005.

⁽³⁾ EFT L 228 af 23.9.1995, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 807/2004 (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 46).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF af 17. juni 1997 om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet ⁽⁴⁾ fastlægger projekter af fælles interesse. Erfaringerne med denne beslutnings gennemførelse viser, at mindre end et projekt ud af tyve omfatter etablering af en tjeneste, da de øvrige er undersøgelser i tilknytning til etableringen. Den direkte virkning af støtte til transeuropæiske telekommunikationsnet er derfor begrænset.

(3) Omkostningerne ved etablering af en transeuropæisk tjeneste, som bygger på elektroniske datakommunikationsnet, er betydelig større end omkostningerne ved en tilsvarende tjeneste i en enkelt medlemsstat på grund af de hindringer, som udgøres af sprog, kultur, lovgivning og administration.

(4) Omkostningerne ved forberedende undersøgelser i forbindelse med en tjeneste i telekommunikationssektoren har vist sig at udgøre en stor del af den samlede investering, der kræves til etablering af tjenesten, og det maksimale bidrag, som forordning (EF) nr. 2236/95 tillader til sådanne undersøgelser, udelukker derfor støtte til etableringen af tjenester. Støtte, som ydes i henhold til nævnte forordning, har derfor kun haft ringe direkte virkning, når det drejer sig om at fremme etableringen af tjenester.

(5) Fællesskabets støtte bør fortrinsvis gives til projekter, som går ud på at fremme tjenesternes etablering og dermed yder det største bidrag til informationssektorens udvikling. Det maksimale bidrag bør derfor øges i forhold til de faktiske omkostninger, en tjenestes transeuropæiske karakter medfører. En forhøjelse af Fællesskabets bidrag bør imidlertid kun gælde tjenester af offentlig interesse, som overvinder de hindringer, der udgøres af sprog, kultur, lovgivning og administration —

⁽⁴⁾ EFT L 183 af 11.7.1997, s. 12. Ændret ved beslutning nr. 1376/2002/EF (EFT L 200 af 30.7.2002, s. 1)

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2236/95 tilføjes følgende afsnit:

»For projekter af fælles interesse, som svarer til beskrivelsen i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF af 17. juni 1997 om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet (*), kan den samlede fællesskabsstøtte

i henhold til denne forordning udgøre indtil 30 % af de samlede investeringsomkostninger.

(*) EFT L 183 af 11.7.1997, s. 12. Ændret ved beslutning nr. 1376/2002/EF (EFT L 200 af 30.7.2002, s. 1).«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. juli 2005.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. BORRELL FONTELLES

På Rådets vegne

Formand

J. STRAW

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1160/2005

af 6. juli 2005

**om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser med hensyn til adgang til Schengen-informationssystemet for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer
(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71, stk. 1, litra d),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 9 i Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer ⁽³⁾ skal medlemsstaterne bistå hinanden med gennemførelsen af direktivet, og de kan udveksle oplysninger bilateralt eller multilateralt, navnlig for hver gang et køretøj registreres forinden at kontrollere, om køretøjet opfylder formaliteterne om nødvendigt i den medlemsstat, hvor det tidligere var registreret. Denne kontrol vil især kunne indebære brug af sammenkoblede edb-systemer.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 1.4.2004 (EUT C 103 af 29.4.2004, s. 794), Rådets fælles holdning af 22.12.2004 (EUT C 111 E af 11.5.2005, s. 19), Europa-Parlamentets holdning af 28.4.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 2.6.2005.

⁽³⁾ EFT L 138 af 1.6.1999, s. 57. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/127/EF (EUT L 10 af 16.1.2004, s. 29).

(2) Schengen-informationssystemet (i det følgende benævnt »SIS«), som er oprettet i medfør af afsnit IV i konventionen af 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽⁴⁾ (i det følgende benævnt »Schengen-konventionen af 1990«), og som er integreret i Den Europæiske Union i medfør af den protokol, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, består af sammenkoblede edb-systemer mellem medlemsstaterne og indeholder bl.a. oplysninger om stjalne, ulovligt handlede eller forsvundne motorkøretøjer med et slagvolumen på over 50 cm³. I henhold til artikel 100 i Schengen-konventionen af 1990 optages oplysninger om sådanne motorkøretøjer, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller som bevismidler i en straffesag, i SIS.

(3) I Rådets afgørelse 2004/919/EF af 22. december 2004 om bekæmpelse af grænseoverskridende køretøjskriminalitet ⁽⁵⁾ indgår anvendelsen af SIS som en integreret del af retshåndhævelsesstrategien vedrørende køretøjskriminalitet.

(4) I henhold til artikel 101, stk. 1, i Schengen-konventionen af 1990 er adgang til oplysningerne i SIS samt ret til direkte søgning i disse oplysninger forbeholdt myndigheder med ansvar for grænsekontrol og anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordning heraf.

(5) I artikel 102, stk. 4, i Schengen-konventionen af 1990 præciseres det, at oplysningerne i princippet ikke må benyttes til administrative formål.

⁽⁴⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 871/2004 (EUT L 162 af 30.4.2004, s. 29).

⁽⁵⁾ EUT L 389 af 30.12.2004, s. 28.

- (6) De tjenester, der i medlemsstaterne har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for køretøjer, og hvis opgaver i så henseende er klart definerede, bør have adgang til oplysninger i SIS om motorkøretøjer med et slagvolumen på over 50 cm³, påhængsvogne og campingvogne med en egenvægt på over 750 kg og stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldige registreringsattester og nummerplader til køretøjer med henblik på at kontrollere, om køretøjer, der ønskes registreret, er stjålet, ulovligt handlet eller forsvundet. Til det formål er det nødvendigt at vedtage regler, som giver disse tjenester adgang til de pågældende oplysninger, og at give dem mulighed for at benytte oplysningerne til administrative formål med henblik på korrekt udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer.
- (7) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 100, stk. 2, i Schengenkonventionen af 1990 nævnte foranstaltninger træffes i tilfælde af et søgeresultat.
- (8) I Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 20. november 2003 om anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) redegøres der kort for en række vigtige betænkeligheder og overvejelser i forbindelse med udviklingen af SIS, navnlig med hensyn til adgangen til SIS for private organer som f.eks. bureauer for registrering af køretøjer.
- (9) I det omfang de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer, ikke er statslige tjenester, bør adgang til SIS gives indirekte, dvs. gennem en af de myndigheder, der i henhold til artikel 101, stk. 1, i Schengenkonventionen af 1990 har ansvaret for at sikre overholdelsen af de foranstaltninger, som de pågældende medlemsstater har truffet i henhold til artikel 118 i konventionen.
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ og de specifikke regler om databeskyttelse i bestemmelserne i Schengenkonventionen af 1990, som supplerer eller præciserer de principper, der er fastsat i direktivet, finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for køretøjer.
- (11) Målet for denne forordning, nemlig at give de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer, adgang til SIS, så de lettere kan udføre de opgaver, der påhviler dem i henhold til direktiv 1999/37/EF, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da SIS er et fælles informationssystem, og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (12) Medlemsstaterne bør have en tilstrækkeligt lang periode til at træffe de praktiske foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på anvendelsen af denne forordning.
- (13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en videreudvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne — som omhandlet, i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne — som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale ⁽²⁾.
- (14) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne — som omhandlet i den aftale, som Den Europæiske Union og Det Europæiske Fællesskab har indgået med Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne — som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF, sammenholdt med artikel 4, stk. 1 i Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i den pågældende aftale ⁽³⁾.
- (15) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som især anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (16) Denne forordning udgør en udbygning af Schengenreglerne, eller har på anden måde forbindelse til dem, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 —

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Følgende artikel indsættes i afsnit IV i Schengen-konventionen af 1990:

»Artikel 102A

1. Uanset artikel 92, stk. 1, artikel 100, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, og artikel 102, stk. 1, 4 og 5, har de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer, jf. Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer (*), ret til adgang til følgende oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet, udelukkende med henblik på at kontrollere, om køretøjer, der ønskes registreret, er stjålet, ulovligt handlet eller forsvundet:

- a) oplysninger om stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne motorkøretøjer med et slagvolumen på over 50 cm³
- b) oplysninger om stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne påhængsvogne og campingvogne med egenvægt på over 750 kg
- c) oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldige registreringsattester og nummerplader til køretøjer.

Med forbehold af stk. 2 er de pågældende tjenesters adgang til de nævnte oplysninger underlagt den enkelte medlemsstats nationale lovgivning.

2. De i stk. 1 omhandlede tjenester, der er statslige tjenester, har ret til søgning direkte i de oplysninger i Schengen-informationssystemet, som er nævnt i stk. 1.

De i stk. 1 omhandlede tjenester, der ikke er statslige tjenester, har kun adgang til de oplysninger i Schengen-informationssystemet, som er omhandlet i stk. 1, gennem en af de myndigheder, der er omhandlet i artikel 101, stk. 1. Den pågældende myndighed har ret til søgning direkte i oplysningerne og til at videregive dem til den pågældende tjeneste. Medlemsstaten sikrer, at tjenesten og dens ansatte er forpligtede til at overholde eventuelle begrænsninger i den brug, de må gøre af de oplysninger, som myndigheden har givet dem.

3. Artikel 100, stk. 2, finder ikke anvendelse på søgninger, der foretages i overensstemmelse med denne artikel. Indberetninger fra de tjenester, der er omhandlet i stk. 1, til politimyndighederne eller de retslige myndigheder af oplysninger, der er fremkommet under en søgning i Schengen-informationssystemet, og som giver anledning til mistanke om en strafbar handling, er underlagt national lovgivning.

4. Efter at have anmodet Den Fælles Tilsynsmyndighed, der er oprettet i medfør af artikel 115, om en udtalelse om bestemmelserne om databeskyttelse forelægger Rådet hvert år Europa-Parlamentet en rapport om gennemførelsen af nærværende artikel. I denne rapport anføres oplysninger og statistiske data vedrørende anvendelsen af nærværende artikel og resultaterne af gennemførelsen af den, samt om, hvordan bestemmelserne om databeskyttelse er blevet anvendt.»

(*) EFT L 138 af 1.6.1999, s. 57. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/127/EF (EUT L 10 af 16.1.2004, s. 29).

Artikel 2

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den anvendes fra den 11. januar 2006.

3. For så vidt angår de medlemsstater, hvor bestemmelserne i Schengen-reglerne om SIS endnu ikke finder anvendelse, finder denne forordning anvendelse senest seks måneder efter den dato, hvor disse bestemmelser sættes i kraft for de pågældende medlemsstater, som anført i Rådets afgørelse, der er vedtaget med henblik herpå i overensstemmelse med de gældende procedurer.

4. Denne forordnings indhold bliver bindende for Norge 270 dage efter dagen for dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Uanset forpligtelserne til notifikation i artikel 8, stk. 2, litra c), i Schengen-associeringsaftalen med Norge og Island skal Norge inden datoen i stk. 4 meddele Rådet og Kommissionen, at de forfatningsmæssige krav med hensyn til at blive forpligtet af denne forordnings indhold er opfyldt.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. juli 2005.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
J. BORRELL FONTELLES

På Rådets vegne
Formand
J. STRAW

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1161/2005**af 6. juli 2005****om udarbejdelse af ikke-finansielle kvartalsregnskaber efter institutionelle sektorer**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I den handlingsplan om statistikkraft i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), som blev godkendt af Rådet (økonomi og finans) i september 2000, hedder det, at der er et presserende behov for et begrænset sæt kvartalsregnskaber efter sektorer, og at disse bør foreligge inden 90 dage efter udgangen af det pågældende kvartal.
- (2) I den fælles rapport fra Rådet (økonomi og finans) og Kommissionen til Det Europæiske Råd om statistikker og indikatorer for euroområdet, som blev vedtaget af Rådet (økonomi og finans) den 18. februar 2003, understreges det, at højt prioriterede aktioner på flere områder, herunder kvartalsvise nationalregnskaber efter institutionelle sektorer, bør være gennemført fuldt ud i 2005.
- (3) For at kunne foretage en analyse af konjunkturudsvingene i Den Europæiske Unions økonomi og føre pengepolitik i ØMU'en er der behov for makroøkonomiske statistikker over de enkelte institutionelle sektors økonomiske adfærd og samspillet imellem dem, idet disse ikke kan udledes af data, der er opstillet for

økonomien som helhed. Der er derfor behov for at udarbejde kvartalsregnskaber efter institutionelle sektorer både for Den Europæiske Union som helhed og for euroområdet.

- (4) Udarbejdelsen af disse regnskaber er en del af den overordnede målsætning om at udarbejde et system af års- og kvartalsregnskaber for Den Europæiske Union og for euroområdet. Systemet omfatter de vigtigste makroøkonomiske aggregater samt finansielle- og ikke-finansielle regnskaber efter institutionelle sektorer. Formålet er at opnå konsistens mellem alle disse regnskaber og, hvad angår regnskaberne for udlandet, mellem betalingsbalancedata og nationalregnskabsdata.
- (5) Udarbejdelse af europæiske regnskaber efter institutionelle sektorer i overensstemmelse med principperne i det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab som fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 ⁽³⁾ forudsætter, at medlemsstaterne indberetter kvartalsvise nationalregnskaber efter institutionelle sektorer. De europæiske regnskaber skal imidlertid afspejle økonomien i det europæiske område som helhed og kan være forskellige fra en simpel aggregering af medlemsstaternes regnskaber. Formålet er navnlig at medregne transaktioner foretaget af Den Europæiske Unions institutioner og organer i regnskaber inden for det pågældende område (Den Europæiske Union eller euroområdet alt efter tilfældet).
- (6) Udarbejdelsen af specifikke EF-statistikker reguleres af bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 18.2.2004, s. 23.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 30.3.2004 (EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 141), Rådets fælles holdning af 8.3.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 26.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1267/2003 (EUT L 180 af 18.7.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- (7) Målet for denne forordning, nemlig udarbejdelse af ikke-finansielle kvartalsregnskaber efter institutionelle sektorer for Den Europæiske Union og for euroområdet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af aktionens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Navnlig bør det ikke kræves, at medlemsstater, der kun i ringe grad bidrager til de europæiske totaler, skal indberette fuldt detaljerede data.
- (8) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (9) Udvalget for det Statistiske Program, nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽²⁾ og Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik, nedsat ved Rådets afgørelse 91/115/EØF ⁽³⁾, er blevet hørt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

I denne forordning fastlægges en fælles ramme for medlemsstaternes bidrag til udarbejdelsen af europæiske ikke-finansielle kvartalsregnskaber efter institutionelle sektorer.

Artikel 2

Indberetning af ikke-finansielle kvartalsregnskaber efter institutionelle sektorer

1. Medlemsstaterne indberetter ikke-finansielle kvartalsregnskaber efter institutionelle sektorer til Kommissionen som nærmere angivet i bilaget, i første omgang dog ikke posterne P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 og B.4G.

2. En tidsplan for indberetning af henholdsvis post P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 og B.4G og enhver beslutning om at kræve en opdeling af de i bilaget anførte transaktioner efter modsektor vedtages efter proceduren i artikel 8, stk. 2. En sådan beslutning må ikke vedtages, før Kommissionen i henhold til artikel 9 har aflagt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning.

3. De i stk. 1 omhandlede kvartalsdata indsendes til Kommissionen senest 90 kalenderdage efter udgangen af det kvartal, dataene vedrører. I en overgangsperiode på tre år fra denne forordnings ikrafttræden indsendes de i stk. 1 omhandlede kvartalsdata til Kommissionen senest 95 kalenderdage efter udgangen af det kvartal, dataene vedrører. Eventuelle korrigerede data for de foregående kvartaler indberettes samtidig.

4. Den i stk. 3 anførte indberetningsfrist kan justeres med højst fem dage i henhold til proceduren i artikel 8, stk. 2.

5. Første indberetning af kvartalsdata omfatter data for tredje kvartal 2005. Medlemsstaterne indsender disse data senest den 3. januar 2006. Første indberetning omfatter også tilbageregne data for tidsrummene fra og med første kvartal 1999.

Artikel 3

Indberetningsforpligtelser

1. Alle medlemsstater indberetter de i bilaget nævnte data for sektoren udlandet (S.2) og sektoren offentlig forvaltning og service (S.13). Udgør en medlemsstats bruttonationalprodukt i løbende priser normalt mere end 1 % af den tilsvarende fællesskabstotal, indberetter denne medlemsstat de i bilaget nævnte data for alle institutionelle sektorer.

2. Kommissionen afgør, hvor stor en procentdel af Fællesskabets samlede bruttonationalprodukt i løbende priser en medlemsstats bruttonationalprodukt normalt udgør, jf. stk. 1, på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af de årlige data for de seneste tre år, som medlemsstaterne har indberettet.

3. Den i stk. 1 nævnte andel (1 %) af fællesskabstotalen kan justeres i henhold til proceduren i artikel 8, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

⁽³⁾ EFT L 59 af 6.3.1991, s. 19.

4. Kommissionen kan indrømme undtagelser fra denne forordning, hvis der er behov for større tilpasninger af nationale statistiske systemer. Sådanne undtagelser gælder højst tre år fra tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden eller fra tidspunktet for gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til proceduren i artikel 8, stk. 2.

Artikel 4

Definitioner og standarder

For data, der indberettes i henhold til denne forordning, gælder de standarder, definitioner, klassifikationer og regnskabsregler, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 2223/96 (i det følgende benævnt »ENS-forordningen«).

Artikel 5

Datakilder og krav om konsistens

1. Medlemsstaterne anvender ved udarbejdelsen af de data, der kræves i denne forordning, alle de kilder, de anser for relevante, idet de først og fremmest anvender direkte oplysninger, såsom administrative kilder eller virksomheds- og husholdningsundersøgelser.

Kan der ikke indhentes sådanne direkte oplysninger, navnlig til de i henhold til artikel 2, stk. 5, krævede tilbageregnete data, kan der indberettes estimer.

2. Data, der indberettes af medlemsstaterne i henhold til denne forordning, skal være konsistente med de ikke-finansielle kvartalsregnskaber for den offentlige forvaltning og service og med de kvartalsvise hovedaggregater for den samlede økonomi, der indberettes til Kommissionen i henhold til ENS-forordningens dataindberetningsprogram.

3. De kvartalsdata, der indberettes af medlemsstaterne i henhold til denne forordning, afstemmes med de tilsvarende årlige data, der indberettes i henhold til ENS-forordningens dataindberetningsprogram.

Artikel 6

Kvalitetsstandarder og -rapporter

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kvaliteten af de indberettede data løbende forbedres, således at de opfylder de fælles kvalitetsstandarder, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 8, stk. 2.

2. Medlemsstaterne forelægger inden et år efter første dataindberetning Kommissionen en ajourført beskrivelse af anvendte kilder og metoder og af den statistiske behandling, der er foretaget.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om større metodologiske eller andre ændringer, der har betydning for de indberettede data, senest tre måneder efter en sådan ændrings ikrafttræden.

Artikel 7

Gennemførelsesforanstaltninger

Gennemførelsesforanstaltningerne fastlægges efter proceduren i artikel 8, stk. 2. Sådanne foranstaltninger omfatter:

- a) fastlæggelse af tidsplanen for indberetning af posterne P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 og B.4G i henhold til artikel 2, stk. 2
- b) krav om opdeling af de i bilaget anførte transaktioner efter modsektor i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2
- c) justering af tidsplanen for kvartalsindberetninger i henhold til artikel 2, stk. 4
- d) justering af andelen (1 %) af fællesskabstotalen med henblik på fastlæggelse af forpligtelsen til at indberette data for alle institutionelle sektorer i henhold til artikel 3, stk. 3
- e) fastlæggelse af kvalitetsstandarder i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1.

Artikel 8

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for det Statistiske Program.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 9***Rapport om gennemførelsen**

Senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om dens gennemførelse.

Rapporten skal navnlig indeholde:

- a) oplysninger om kvaliteten af de udarbejdede statistikker

- b) en vurdering af, hvor stor gavn Fællesskabet, medlemsstaterne samt leverandørerne og brugerne af de statistiske oplysninger har af de udarbejdede statistikker set i forhold til, hvad det koster at udarbejde dem
- c) en redegørelse for mulige forbedringer og ændringer, der anses for nødvendige på baggrund af de opnåede resultater.

*Artikel 10***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. juli 2005.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. BORRELL FONTELLES

På Rådets vegne

Formand

J. STRAW

	Saldoposter						
	S1	S11	S12	S13	S14_S15	S2	
	Den samlede økonomi	Den samlede økonomi-ikke specificeret	Ikke-finansielle selskaber	Finansielle selskaber	Offentlig forvaltning og service	Husholdninger og non-profitinstitutioner	Udlandet
B.1G	X	X	X	X	X	X	
B.1N	X	X	X	X	X	X	
B.2G	X		X	X	X	X	
B.3G	X					X	
B.4G	X		X	X	X	X	
B.5G	X		X	X	X	X	
B.6G	X		X	X	X	X	
B.7G	X				X	X	
B.8G	X		X	X	X	X	
B.9	X		X	X	X	X	X
B.11							X
B.12							X

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/32/EF

af 6. juli 2005

om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forskellene mellem de enkelte medlemsstaters love og administrative bestemmelser om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter kan skabe handelshindringer og virke konkurrenceforvridende i Fællesskabet og således have en direkte indflydelse på oprettelsen af det indre marked og på dets funktion. Kun ved at harmonisere medlemsstaternes lovgivning er det muligt at undgå sådanne handelshindringer og illoyal konkurrence.
- (2) Energiforbrugende produkter tegner sig for en stor del af forbruget af naturressourcer og energi i Fællesskabet. De har også en række andre væsentlige indvirkninger på miljøet. Inden for langt de fleste af de produktkategorier, der findes på Fællesskabets marked, påvirker produkterne miljøet i meget forskellig grad, selv om de har samme funktionelle egenskaber. Af hensyn til en bæredygtig udvikling bør en løbende forbedring af disse produkters generelle miljøpåvirkning fremmes, navnlig ved at

indkredse de vigtigste kilder til negative miljøpåvirkninger og undgå overførsel af forurening, når denne forbedring ikke medfører urimelige omkostninger.

- (3) Miljøvenligt design af produkter er et centralt aspekt af fællesskabsstrategien for en integreret produktpolitik. Det miljøvenlige design repræsenterer en forebyggende tilgang, der har til formål at optimere produkternes miljømæssige egenskaber og samtidig bevare deres brugsegenskaber, og det giver dermed nye reelle muligheder for producenten, for forbrugeren og for samfundet som helhed.
- (4) Øget energieffektivitet — og her er en af mulighederne en mere effektiv udnyttelse af elektriciteten hos slutbrugerne — betragtes som noget, der bidrager væsentligt til at nå målene for drivhusgasemissioner i EU. Elektricitetsefterspørgslen hos slutbrugerne er den hurtigst voksende energianvendelseskategori og anslås at ville stige i løbet af de næste 20-30 år, hvis der ikke træffes politiske foranstaltninger til at modvirke denne tendens. En betydelig nedsættelse af energiforbruget som foreslået af Kommissionen i dens europæiske klimaændringsprogram (ECCP) er mulig. Klimaændringer er en af prioriteterne i det sjette miljøhandlingsprogram som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF ⁽³⁾. Energibesparelser er den mest omkostningseffektive måde, hvorpå man kan øge forsyningsikkerheden og reducere afhængigheden af import. Det er derfor nødvendigt, at der vedtages væsentlige foranstaltninger og mål med henblik på at påvirke efterspørgslen.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 25.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.2004 (EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 319), Rådets fælles holdning af 29.11.2004 (EUT C 38 E af 15.2.2005, s. 45), Europa-Parlamentets holdning af 13.4.2005 og Rådets afgørelse af 23.5.2005.

⁽³⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

- (5) Det er nødvendigt at gribe ind i designfasen for det energiforbrugende produkt, da alt tyder på, at den forurening, der opstår i produktets livscyklus, og de fleste af omkostningerne bestemmes i denne fase.
- (6) Der bør fastlægges en sammenhængende ramme for anvendelsen af fællesskabskrav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter med det formål at sikre fri bevægelighed for de produkter, der opfylder kravene, og at begrænse deres generelle miljøpåvirkning. Sådanne fællesskabskrav bør være i overensstemmelse med principperne for loyal konkurrence og international handel.
- (7) Krav til miljøvenligt design bør fastsættes under hensyn-tagen til målene og prioriteterne i det sjette miljøhandlingsprogram, herunder, når det er hensigtsmæssigt, anvendelige mål i dette programs relevante tematiske strategier.
- (8) Formålet med dette direktiv er at opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet ved at reducere energiforbrugende produkters potentielle miljøpåvirkninger, hvilket i sidste ende vil gavne forbrugerne og andre slutbrugere. En bæredygtig udvikling kræver også, at der tages behørigt hensyn til de påtænkte foranstaltningers sundhedsmæssige, samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser. En forbedring af produkternes energieffektivitet bidrager til energiforsynings sikkerheden, som er en forudsætning for en sund økonomi og dermed for en bæredygtig udvikling.
- (9) En medlemsstat, der skønner det nødvendigt at fastholde nationale bestemmelser på grundlag af vægtige miljøbeskyttelseshensyn eller at indføre nye bestemmelser, der bygger på nye videnskabelige forskningsresultater inden for miljøbeskyttelse, på grundlag af et for den pågældende medlemsstat konkret problem, som er opstået efter vedtagelse af den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, kan gøre dette i henhold til de i traktatens artikel 95, stk. 4, 5 og 6, fastlagte bestemmelser om forudgående underretning af Kommissionen og godkendelse fra denne.
- (10) For at maksimere miljøfordelene ved forbedret design kan det være nødvendigt at informere forbrugerne om miljømæssige kendetegn og egenskaber ved energiforbrugende produkter og rådgive dem om, hvordan produkterne anvendes på en miljøvenlig måde.
- (11) Strategien i grønbogen om en integreret produktspolitik, som er et væsentligt innovativt element i det sjette miljøhandlingsprogram, har til formål at begrænse miljøpåvirkningen fra produkterne i hele deres livscyklus. Hvis der allerede i designfasen tages hensyn til miljøpåvirkningen fra et produkt i hele dets livscyklus, er der store muligheder for at fremme miljøforbedringer på en omkostningseffektiv måde. Der bør være tilstrækkelig fleksibilitet til at gøre det muligt at integrere denne faktor i produktdesignet og samtidig tage hensyn til tekniske, funktionelle og økonomiske forhold.
- (12) Selv om en bred tilgang til miljømæssige egenskaber er ønskelig, bør en reduktion af drivhusgasemissionerne gennem øget energieffektivitet være et prioriteret miljømål indtil vedtagelsen af en arbejdsplan.
- (13) Det kan være nødvendigt og begrundet at fastsætte særlige kvantitative krav til miljømæssigt design for en række produkter eller miljømæssige aspekter deraf for at sikre, at deres miljøpåvirkning minimeres. I betragtning af det presserende behov for at bidrage til opfyldelsen af forpligtelserne inden for rammerne af Kyoto-protokollen til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og uden at det berører den integrerede tilgang, der fremmes med dette direktiv, bør foranstaltninger med et stort potentiale for reduktion af drivhusgasemissionerne uden store omkostninger have en vis prioritet. Sådanne foranstaltninger kan også bidrage til en bæredygtig anvendelse af ressourcerne og udgøre et vigtigt bidrag til de tiårsrammeprogrammer om bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug, som der blev opnået enighed om på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i september 2002.
- (14) Som et generelt princip bør energiforbrugende produkters energiforbrug i standby- eller off-mode reduceres til det minimumsniveau, der er nødvendigt for, at de kan fungere efter hensigten.
- (15) Med udgangspunkt i de produkter eller teknologier på markedet — også internationalt — der har opnået de bedste resultater, bør niveauet for kravene til miljøvenligt design fastlægges på grundlag af tekniske, økonomiske og miljømæssige egenskaber. Fleksible metoder til fastlæggelse af niveauet for kravene kan gøre det lettere hurtigt at opnå bedre miljømæssige egenskaber. De involverede berørte parter bør høres og samarbejde aktivt i denne analyse. Fastsættelse af obligatoriske foranstaltninger kræver, at de involverede parter høres på behørig vis. Ved en sådan høring vil det også fremgå,

- om der er behov for en gradvis indførelse eller for overgangsforanstaltninger. Indførelsen af midlertidige mål gør den førte politik mere forudsigelig, gør det muligt at tilpasse produktudviklingscykluserne og gør det lettere for de berørte parter at planlægge på lang sigt.
- (16) Alternative fremgangsmåder som f.eks. selvregulering fra industriens side bør foretrækkes, hvis de med en vis sandsynlighed vil kunne opfylde de politiske målsætninger hurtigere eller billigere end obligatoriske krav. Det kan være nødvendigt at indføre lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvis markedskræfterne ikke udvikler sig i den rigtige retning eller hurtigt nok.
- (17) Selvregulering, herunder frivillige aftaler i form af ensidige tilsagn fra industriens side, kan fremskynde processen takket være hurtig og omkostningseffektiv gennemførelse og giver mulighed for en fleksibel og hensigtsmæssig tilpasning til de teknologiske muligheder og markedsforholdene.
- (18) Til vurdering af frivillige aftaler eller andre selvreguleringsforanstaltninger, der fremlægges som alternativer til gennemførelsesforanstaltninger, bør der foreligge oplysninger om mindst følgende: fri deltagelse, merværdi, repræsentativitet, angivelse af eksisterende målsætnings omfang, inddragelse af civilsamfundet, kontrol og rapportering, omkostningseffektiviteten ved forvaltningen af et selvregulerende initiativ samt bæredygtighed.
- (19) Kapitel 6 i Kommissionens meddelelse »Miljøaftaler på fællesskabsplan i tilknytning til handlingsplanen om bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer« kan give nyttig vejledning ved vurdering af industriens selvregulering i forbindelse med dette direktiv.
- (20) Dette direktiv bør ligeledes fremme integrationen af miljøvenligt design i små og mellemstore virksomheder og meget små virksomheder. En sådan integration kan lattes ved udbredt tilgængelighed af og let adgang til information vedrørende deres produkters bæredygtighed.
- (21) Energiforbrugende produkter, der opfylder de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i gennemførelsesforanstaltningerne til dette direktiv, bør forsynes med CE-mærkning og oplysninger i tilknytning dertil, så de kan markedsføres på det indre marked og omsættes frit. En streng håndhævelse af gennemførelsesforanstaltningerne er nødvendig for at begrænse de regulerede energiforbrugende produkters indvirkning på miljøet og sikre loyal konkurrence.
- (22) Ved udarbejdelse af gennemførelsesforanstaltningerne og arbejdsplanen bør Kommissionen høre både medlemsstaternes repræsentanter og berørte parter i forhold til den pågældende produktgruppe, såsom industrien, herunder små og mellemstore virksomheder og håndværksvirksomheder, faglige organisationer, handlende, detailhandlere, importører, miljøorganisationer og forbrugerorganisationer.
- (23) Ved udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltninger bør Kommissionen også tage behørigt hensyn til gældende national miljølovgivning, som medlemsstaterne mener bør bevares, særlig vedrørende giftige stoffer, uden derved at begrænse de gældende og berettigede beskyttelsesniveauer i medlemsstaterne.
- (24) Der bør tages hensyn til de moduler og regler, der er fastsat med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering, jf. Rådets afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af »CE-overensstemmelsesmærkningen«, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering ⁽¹⁾.
- (25) Tilsynsmyndighederne bør udveksle oplysninger om de påtænkte foranstaltninger på dette direktivs område med henblik på at forbedre markedsovervågningen. I dette samarbejde bør der gøres størst mulig brug af elektroniske kommunikationsmidler og de relevante fællesskabsprogrammer. Udveksling af information om et produkts miljømæssige egenskaber i hele dets livscyklus og om de opnåede resultater ved designløsninger bør ligeledes fremmes. Indsamling og formidling af al den viden, der fremkommer ved producenterens indsats til fordel for miljøvenligt design, er et af de vigtigste eksempler på den merværdi, der tilføres med nærværende direktiv.
- (26) Et kompetent organ er almindeligvis et offentligt eller privat organ, der er udpeget af de offentlige myndigheder, og som sikrer den nødvendige upartiskhed og tilgængelighed af teknisk ekspertise til at kontrollere produktets overensstemmelse med de gældende gennemførelsesforanstaltninger.

⁽¹⁾ EFT L 220 af 30.8.1993, s. 23.

- (27) I betragtning af hvor vigtigt det er at undgå manglende overensstemmelse, bør medlemsstaterne sikre, at de nødvendige midler er til rådighed for at kunne foretage en effektiv markedsovervågning.
- (28) Med hensyn til uddannelse og information vedrørende miljøvenligt design for små og mellemstore virksomheder kan det være hensigtsmæssigt at overveje tilknyttede aktiviteter.
- (29) Det gavner det indre marked, at der findes standarder, der er harmoniseret på fællesskabsplan. Når referencen til en sådan standard er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, bør overensstemmelse med denne danne grundlag for en formodning om, at de tilsvarende krav i den gennemførelsesforanstaltning, der er vedtaget på grundlag af dette direktiv, er opfyldt, men andre midler til at påvise en sådan overensstemmelse bør også tillades.
- (30) Et af hovedformålene med harmoniserede standarder bør være at bistå producenterne med at anvende de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i medfør af dette direktiv. Sådanne standarder kan være afgørende ved fastlæggelsen af måle- og prøvningsmetoder. I tilfælde af generiske krav til miljøvenligt design kan harmoniserede standarder i betydelig grad bidrage til at vejlede producenterne i at fastlægge deres produkters miljøprofil i overensstemmelse med kravene i den gældende gennemførelsesforanstaltning. Disse standarder bør klart angive forholdet mellem deres bestemmelser og de omhandlede krav. Formålet med harmoniserede standarder bør ikke være at fastsætte grænser for miljømæssige aspekter.
- (31) For så vidt angår de definitioner, der anvendes i dette direktiv, er det nyttigt at henvise til internationale standarder som f.eks. ISO 14040.
- (32) Dette direktiv er i overensstemmelse med visse principper for gennemførelse af den nye metode som fastsat i Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder⁽¹⁾ og for henvisninger til harmoniserede europæiske standarder. I Rådets resolution af 28. oktober 1999 om standardiseringens rolle i Europa⁽²⁾ blev det anbefalet, at Kommissionen skulle undersøge, om principperne i den ny metode kunne udvides til sektorer, der endnu ikke var omfattet, som et middel til om muligt at forbedre og forenkle lovgivningen.
- (33) Dette direktiv supplerer gældende fællesskabsinstrumenter som f.eks. Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2422/2001 af 6. november 2001 om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr⁽⁷⁾ og Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater⁽⁸⁾. Synergierne mellem dette direktiv og de eksisterende fællesskabsinstrumenter bør bidrage til at forøge deres respektive virkninger og til at opbygge en sammenhængende lovgivningsramme for producenterne.
- (34) Eftersom Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel⁽⁹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF af 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationsskabe til husholdningsbrug⁽¹⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/55/EF af 18. september 2000 om energieffektivitetskrav for forkoblinger til lysstofbelysning⁽¹¹⁾ allerede indeholder bestemmelser om revision af energieffektivitetskravene, bør de integreres i nærværende rammer.

⁽³⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 332 af 15.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24. Ændret ved direktiv 2003/108/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 106).

⁽⁷⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/98/EF (EUT L 305 af 1.10.2004, s. 63).

⁽⁹⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF (EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50).

⁽¹⁰⁾ EFT L 236 af 18.9.1996, s. 36.

⁽¹¹⁾ EFT L 279 af 1.11.2000, s. 33.

⁽¹⁾ EFT C 136 af 4.6.1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 141 af 19.5.2000, s. 1.

- (35) Direktiv 92/42/EØF indeholder bestemmelser om stjernemærkning til angivelse af kedlers energimæssige ydeevne. Da medlemsstaterne og branchen er enige om, at stjernemærkningsordningen ikke har givet de forventede resultater, bør direktiv 92/42/EØF ændres for at bane vej for mere effektive ordninger.
- (36) I stedet for kravene i Rådets direktiv 78/170/EØF af 13. februar 1978 om ydelsen i varmeproducerende anlæg, der anvendes til rumopvarmning og produktion af varmt vand i nye eller allerede eksisterende ikke-industrielle bygninger, samt om isolering af fordelingen af varme og varmt brugsvand i ikke-industrielt nybyggeri⁽¹⁾ gælder nu bestemmelserne i direktiv 92/42/EØF, Rådets direktiv 90/396/EØF af 29. juni 1990 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gasapparater⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne⁽³⁾. Direktiv 78/170/EØF bør derfor ophæves.
- (37) Rådets direktiv 86/594/EØF af 1. december 1986 om luftbåren støj fra husholdningsapparater⁽⁴⁾ fastsætter betingelserne for, at medlemsstaterne kan kræve offentliggørelse af oplysninger om den støj, som sådanne apparater afgiver, og indfører en procedure for bestemmelse af støjniveauet. Af harmoniseringshensyn bør støjafgivelsen indgå i en integreret vurdering af miljømæssige egenskaber. Da dette direktiv indeholder bestemmelser om en sådan integreret tilgang, bør direktiv 86/594/EØF ophæves.
- (38) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁵⁾.
- (39) Medlemsstaterne bør fastsætte, hvilke sanktioner der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
- (40) Det bør erindres, at det i pkt. 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽⁶⁾ hedder, at »Rådet tilskynder medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktiverne og gennemførelsesforanstaltningerne.«
- (41) Målene for denne foranstaltning, nemlig at sikre, at det indre marked fungerer gennem krav om, at produkter skal være tilstrækkeligt miljøvenlige, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (42) Regionsudvalget er blevet hørt, men har ikke afgivet udtalelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter rammerne for fastlæggelsen af fællesskabskrav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter for at sikre den frie bevægelighed for sådanne produkter i det indre marked.
2. Dette direktiv bestemmer, at der skal fastlægges krav, som de energiforbrugende produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, skal opfylde for at blive markedsført og/eller taget i brug. Det bidrager til bæredygtig udvikling ved at øge energieffektiviteten og miljøbeskyttelsesniveauet, mens det samtidig øger energiforsyningsikkerheden.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på transportmidler til befordring af personer eller varer.
4. Dette direktiv og de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i medfør af direktivet, berører ikke Fællesskabets lovgivning om affaldshåndtering og Fællesskabets lovgivning om kemikalier, herunder Fællesskabets lovgivning om fluorholdige drivhusgasser.

⁽¹⁾ EFT L 52 af 23.2.1978, s. 32. Ændret ved direktiv 82/885/EØF (EFT L 378 af 31.12.1982, s. 19).

⁽²⁾ EFT L 196 af 26.7.1990, s. 15. Ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

⁽⁴⁾ EFT L 344 af 6.12.1986, s. 24. Ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »energiforbrugende produkt«: et produkt, der, når det først er markedsført og/eller taget i brug, er afhængigt af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof og vedvarende energikilder) for at kunne fungere efter hensigten, eller et produkt til frembringelse, overførsel og måling af sådan energi, herunder dele, der er afhængige af energitilførsel og er beregnet til at indgå i et energiforbrugende produkt omfattet af dette direktiv, som markedsføres og/eller ibrugtages som særskilte dele til slutbrugere, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt
- 2) »komponenter og delkomponenter«: dele, der er beregnet til at indgå i energiforbrugende produkter, og som ikke markedsføres og/eller ibrugtages som særskilte dele til slutbrugere, eller hvis miljømæssige egenskaber ikke kan vurderes selvstændigt
- 3) »gennemførelsesforanstaltninger«: foranstaltninger vedtaget i medfør af dette direktiv, hvori der fastlægges krav til miljøvenligt design af bestemte energiforbrugende produkter eller for miljømæssige aspekter deraf
- 4) »markedsføring«: den første gang et energiforbrugende produkt gøres tilgængeligt på Fællesskabets marked med henblik på distribution eller anvendelse i Fællesskabet enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode
- 5) »ibrugtagning«: en slutbrugers første anvendelse i Fællesskabet af et energiforbrugende produkt i overensstemmelse med dets formål
- 6) »producent«: den fysiske eller juridiske person, der producerer energiforbrugende produkter, der er omfattet af dette direktiv, og som er ansvarlig for de energiforbrugende produkters overensstemmelse med dette direktiv, med henblik på deres markedsføring og/eller ibrugtagning under producentens eget navn eller varemærke eller med henblik på producentens egen anvendelse. Hvis der ikke er en producent som defineret i første punktum eller en importør som defineret i nr. 8, anses enhver fysisk eller juridisk person, der markedsfører og/eller ibrugtager energiforbrugende produkter i henhold til dette direktiv, som producent
- 7) »repræsentant«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet, og som har fået skriftligt mandat fra producenten til i dennes navn at opfylde alle eller en del af de forpligtelser og formaliteter, der er fastsat i dette direktiv
- 8) importør: enhver fysisk eller juridisk person i Fællesskabet, der som led i sin erhvervsudøvelse markedsfører et produkt fra et tredjeland på Fællesskabets marked
- 9) »materialer«: alle materialer, der anvendes i løbet af et energiforbrugende produkts livscyklus
- 10) »produktdesign«: den række processer, hvorved de retlige, tekniske, sikkerhedsmæssige, funktionelle, markeds-mæssige eller øvrige krav, som et energiforbrugende produkt skal opfylde, omsættes til den tekniske specifikation for det pågældende energiforbrugende produkt
- 11) »miljøaspekt«: et element eller en funktion ved et energiforbrugende produkt, der kan indgå i et samspil med miljøet i løbet af dets livscyklus
- 12) »miljøpåvirkning«: enhver ændring af miljøet, der helt eller delvis skyldes et energiforbrugende produkt i løbet af dets livscyklus
- 13) »livscyklus«: et energiforbrugende produkts fortløbende og indbyrdes forbundne faser fra dets anvendelse som råmateriale til endelig bortskaffelse
- 14) »genbrug«: enhver proces, hvorved energiforbrugende produkter eller komponenter herfra, når de er udtjent, anvendes til samme formål, som de blev fremstillet til, herunder fortsat anvendelse af energiforbrugende pro-

- dukker, som er afleveret til indsamlingssteder, distributører, genvindingsvirksomheder eller producenter, samt genbrug af energiforbrugende produkter efter reovering
- 15) »genvinding«: oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energiudnyttelse
- 16) »energiudnyttelse«: anvendelse af brændbart affald som et middel til energifremstilling gennem direkte forbrænding med eller uden andet affald, men med udnyttelse af varmen
- 17) »nyttiggørelse«: en af de processer, der er omhandlet i bilag II B til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽¹⁾
- 18) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, der henhører under en af kategorierne i bilag I til direktiv 75/442/EØF, og som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med
- 19) »farligt affald«: alt affald, der er omfattet af artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ⁽²⁾
- 20) »miljøprofil«: en beskrivelse i overensstemmelse med den gennemførelsesforanstaltning, der er gældende for det energiforbrugende produkt, af den udveksling med omgivelserne (såsom materialer, emissioner og affald), der er forbundet med det energiforbrugende produkt i hele dets livscyklus, og som er af betydning for dets miljøpåvirkning og udtrykkes i fysiske mængder, der kan måles
- 21) »et energiforbrugende produkts miljømæssige egenskaber«: resultaterne af producentens håndtering af det energiforbrugende produkts miljøaspekter, som afspejlet i dets tekniske dokumentationssæt
- 22) »forbedring af de miljømæssige egenskaber«: proces til forbedring af et energiforbrugende produkts miljømæssige egenskaber i løbet af en række produktgenerationer,
- men ikke nødvendigvis af alle produktets miljøaspekter samtidig
- 23) »miljøvenligt design«: integration af miljøaspekter i produktdesignet med henblik på at forbedre det energiforbrugende produkts miljømæssige egenskaber i hele dets livscyklus
- 24) »krav til miljøvenligt design«: ethvert krav i tilknytning til et energiforbrugende produkt eller til designet af et energiforbrugende produkt, der har til formål at forbedre dets miljømæssige egenskaber, eller ethvert krav om levering af oplysninger om et energiforbrugende produkts miljøaspekter
- 25) »generisk krav til miljøvenligt design«: ethvert krav til miljøvenligt design, der er baseret på et energiforbrugende produkts miljøprofil som helhed uden fastsatte grænseværdier for enkelte miljøaspekter
- 26) »specifikt krav til miljøvenligt design«: et kvantitativt og måleligt krav til miljøvenligt design vedrørende et bestemt miljøaspekt af et energiforbrugende produkt, f. eks. energiforbrug under anvendelse beregnet på grundlag af en given output-effekt;
- 27) »harmoniseret standard«: en teknisk specifikation vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan i henhold til et mandat fra Kommissionen efter proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽³⁾ med det formål at fastlægge et europæisk krav, som det ikke er obligatorisk at opfylde.

Artikel 3

Markedsføring og/eller ibrugtagning

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at energiforbrugende produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, kun kan markedsføres og/eller ibrugtages, hvis de er i overensstemmelse med sådanne

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

⁽³⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

gennemførelsesforanstaltninger og er forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med artikel 5.

2. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der er ansvarlige for markedstilsynet. De påser, at disse myndigheder har og anvender de beføjelser, der er nødvendige for at træffe de relevante forholdsregler, som påhviler dem i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne fastlægger opgaveområder, kompetenceområder og organisatoriske retningslinjer for de kompetente myndigheder, der har beføjelse til:

- i) at foretage relevante kontrolundersøgelser af de energiforbrugende produkters overensstemmelse i et passende omfang og at påbyde producenter eller deres repræsentanter at trække ikke-overensstemmende energiforbrugende produkter tilbage fra markedet i henhold til artikel 7
- ii) at kræve forelæggelse af alle nødvendige oplysninger fra de berørte parter, som præciseret i gennemførelsesbestemmelserne
- iii) at udtage prøver af produkterne og underkaste dem overensstemmelseskontrol.

3. Medlemsstaterne orienterer løbende Kommissionen om resultaterne af markedstilsynet, og Kommissionen videresender, hvis det er relevant, de pågældende oplysninger til de øvrige medlemsstater.

4. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne og andre interesserede parter får mulighed for at fremsætte bemærkninger til de kompetente myndigheder vedrørende produktoverensstemmelse.

Artikel 4

Importørens ansvar

Er producenten ikke etableret i Fællesskabet, og findes der ingen autoriseret repræsentant, er importøren ansvarlig for at:

- sikre, at det markedsførte eller ibrugtagne energiforbrugende produkt overholder bestemmelserne i dette direktiv og den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning
- opbevare overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation.

Artikel 5

Mærkning og overensstemmelseserklæring

1. Før et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, markedsføres og/eller

ibrugtages, skal det forsynes med CE-overensstemmelsesmærkning, og der skal udstedes en overensstemmelseserklæring, hvori producenten eller hans repræsentant sikrer og erklærer, at det energiforbrugende produkt opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

2. CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne »CE«, jf. bilag III.

3. Overensstemmelseserklæringen skal indeholde de elementer, der er anført i bilag VI, og henviser til den relevante gennemførelsesforanstaltning.

4. Energiforbrugende produkter må ikke være forsynet med mærker, som kan vildlede brugerne hvad angår betydningen eller formen af CE-mærkningen.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at de oplysninger, der skal stilles til rådighed i henhold til bilag I, punkt 2, skal foreligge på deres officielle sprog, når det energiforbrugende produkt når ud til slutbrugerne.

Medlemsstaterne skal også tillade, at oplysningerne gives på et eller flere andre officielle fællesskabssprog.

Ved anvendelsen af første afsnit tager medlemsstaterne specielt hensyn til:

- a) om oplysningerne kan gives ved hjælp af harmoniserede symboler eller anerkendte koder eller andre foranstaltninger
- b) hvilken type bruger det energiforbrugende produkt henvender sig til, og hvilken type oplysninger der skal stilles til rådighed.

Artikel 6

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke på deres område på grundlag af krav til miljøvenligt design med hensyn til de parametre for miljøvenligt design, der er omhandlet i bilag I, del 1, og som er omfattet af den gældende gennemførelsesforanstaltning, forbyde, begrænse eller hindre markedsføring og/eller ibrugtagning af et energiforbrugende produkt, der opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, og som er forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med artikel 5.

2. Medlemsstaterne må ikke på deres område forbyde, begrænse eller hindre markedsføring og/eller ibrugtagning af et energiforbrugende produkt, der er CE-mærket i overensstemmelse med artikel 5, for hvilket den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning bestemmer, at et krav til miljøvenligt design ikke er nødvendigt, på grundlag af krav til miljøvenligt design med hensyn til de parametre for miljøvenligt design, der er omhandlet i bilag I, del 1.

3. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at der f.eks. på messer og udstillinger eller ved demonstrationer præsenteres energiforbrugende produkter, der ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den for produkterne gældende gennemførelsesforanstaltning, når der er en tydelig angivelse af, at de ikke må markedsføres/ibrugtages, før en sådan overensstemmelse foreligger.

Artikel 7

Beskyttelsesklausul

1. Konstaterer en medlemsstat, at et energiforbrugende produkt, der er CE-mærket som omhandlet i artikel 5 og anvendt efter hensigten, ikke opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, pålægges det producenten eller hans repræsentant at bringe det energiforbrugende produkt i overensstemmelse med bestemmelserne i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning og/eller med CE-mærkningsbestemmelserne og at bringe overtrædelsen til ophør på de betingelser, som medlemsstaten fastsætter.

Foreligger der tilstrækkelig dokumentation for, at et energiforbrugende produkt næppe er i overensstemmelse med kravene, træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger, som, alt afhængig af hvor alvorlig den manglende overensstemmelse er, kan strække sig så vidt som til et forbud mod markedsføring af det energiforbrugende produkt, indtil der er skabt overensstemmelse.

Bringes den manglende overensstemmelse ikke til ophør, træffer medlemsstaten afgørelse om at begrænse eller forbyde markedsføringen og/eller ibrugtagningen af det pågældende energiforbrugende produkt eller sikrer, at det trækkes tilbage fra markedet.

I tilfælde af forbud eller tilbagetrækning fra markedet skal Kommissionen og de øvrige medlemsstater straks informeres herom.

2. Enhver afgørelse, som en medlemsstat træffer i medfør af dette direktiv, og som medfører, at et energiforbrugende produkts markedsføring og/eller ibrugtagning begrænses eller forbydes, skal begrundes.

Afgørelsen meddeles straks den berørte part, der samtidig oplyses om de retsmidler, der er tilgængelige i henhold til gældende ret i den pågældende medlemsstat, samt fristerne for anvendelse af sådanne retsmidler.

3. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver afgørelse, der træffes i medfør af stk. 1, med angivelse af årsagerne hertil og specielt om, hvorvidt den manglende overensstemmelse skyldes:

- a) manglende opfyldelse af kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning
- b) ukorrekt anvendelse af harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 10, stk. 2
- c) mangler ved harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 10, stk. 2.

4. Kommissionen holder snarest muligt samråd med de berørte parter og kan indhente teknisk rådgivning fra uafhængige eksterne eksperter.

Efter dette samråd underretter Kommissionen straks den medlemsstat, der har truffet afgørelse, samt de øvrige medlemsstater om sine synspunkter.

Finder Kommissionen, at afgørelsen ikke er berettiget, underretter den straks medlemsstaterne herom.

5. Begrundes den i stk. 1 omhandlede afgørelse med en mangel ved en harmoniseret standard, iværksætter Kommissionen straks den procedure, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, 3 og 4. Kommissionen underretter samtidig det i artikel 19, stk. 1, omhandlede udvalg.

6. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at oplysninger, der indgives som led i denne procedure, om fornødent behandles fortroligt.

7. De afgørelser, som medlemsstaterne træffer i henhold til denne artikel, offentliggøres på en gennemsigtig måde.

8. Kommissionens holdning til disse afgørelser offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Overensstemmelsesvurdering

1. Før et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, markedsføres og/eller ibrugtages, skal producenten eller dennes repræsentant sikre, at der foretages en vurdering af det energiforbrugende produkts overensstemmelse med alle de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

2. Overensstemmelsesvurderingsprocedurerne specificeres i gennemførelsesforanstaltningerne, og producenterne har valget mellem den interne designkontrol, der er omhandlet i bilag IV, og forvaltningssystemet, der er omhandlet i bilag V. Når det er behørigt begrundet og står i forhold til risikoen, udvælges overensstemmelsesvurderingsproceduren blandt de relevante moduler som beskrevet i afgørelse 93/465/EØF.

Har en medlemsstat stærke indicier for, at et energiforbrugende produkt næppe vil være i overensstemmelse med kravene, offentliggør denne medlemsstat hurtigst muligt en begrundet vurdering, evt. ved et kompetent organ, af det energiforbrugende produkts overensstemmelse med henblik på i givet fald at give mulighed for rettidigt at rette op på manglerne.

Er et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, designet af en organisation, der er registreret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽¹⁾, og er designfunktionen omfattet af denne registrering, antages denne organisations forvaltningssystem at opfylde kravene i bilag V til dette direktiv.

Er et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, designet af en organisation, der har et forvaltningssystem, hvori produktdesignfunktionen indgår, og som gennemføres i overensstemmelse med harmoniserede standarder, hvis referencenumre er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, antages dette forvaltningssystem at opfylde de dertil svarende krav i bilag V.

3. Efter markedsføringen eller ibrugtagningen af et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, opbevarer producenten eller repræsentanten de relevante dokumenter vedrørende den gennemførte overensstemmelsesvurdering og de udstedte overensstemmelseserklæringer i 10 år, efter at det sidste af det pågældende energiforbrugende produkt er blevet fremstillet, således at medlemsstaterne kan få indsigt heri.

Den relevante dokumentation stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning fremsat af den kompetente myndighed i en medlemsstat.

4. Dokumenter vedrørende overensstemmelsesvurderingen og overensstemmelseserklæringen, jf. artikel 5, udarbejdes på et af Fællesskabets officielle sprog.

Artikel 9

Overensstemmelsesformodning

1. Medlemsstaterne anser et energiforbrugende produkt, der er CE-mærket som omhandlet i artikel 5, for at være i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

2. Medlemsstaterne anser et energiforbrugende produkt, for hvilket der er anvendt harmoniserede standarder, hvis referencenumre er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, for at være i overensstemmelse med alle de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, som sådanne standarder vedrører.

3. Et energiforbrugende produkt, der er miljømærket i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1980/2000, formodes at opfylde de krav til miljøvenligt design, der er anført i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, for så vidt miljømærkningen opfylder disse krav.

4. Med henblik på overensstemmelsesformodning i henhold til nærværende direktiv kan Kommissionen efter proceduren i artikel 19, stk. 2, beslutte, at andre miljømærker opfylder betingelser svarende til EF-miljømærket i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1980/2000. Energiforbrugende produkter, der har fået tildelt sådanne andre miljømærker, formodes at opfylde de krav til miljøvenligt design, der er anført i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, for så vidt miljømærkningen opfylder disse krav.

Artikel 10

Harmoniserede standarder

1. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt, at der træffes foranstaltninger, der giver de berørte parter mulighed for at blive hørt på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelsen og overvågningen af harmoniserede standarder.

2. Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at harmoniserede standarder, hvis anvendelse formodes at opfylde særlige bestemmelser i en gældende gennemførelsesforanstaltning, ikke i fuldt omfang opfylder disse bestemmelser, orienterer den berørte medlemsstat eller Kommissionen det stående udvalg, der er nedsat ved artikel 5 i direktiv 98/34/EF, herom med angivelse af en begrundelse. Udvalget afgiver en hasteudtalelse.

3. På baggrund af udvalgets udtalelse beslutter Kommissionen, om referencerne til de pågældende harmoniserede standarder skal offentliggøres, ikke offentliggøres, delvis offentliggøres eller bibeholdes i eller tilbagekaldes fra *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

4. Kommissionen orienterer det berørte europæiske standardiseringsorgan og udsteder om nødvendigt et nyt mandat med henblik på ændring af de pågældende harmoniserede standarder.

Artikel 11

Krav til komponenter og delkomponenter

Gennemførelsesforanstaltningerne kan kræve, at producenter eller deres repræsentanter, der markedsfører og/eller ibrugtager komponenter og delkomponenter, stiller relevante oplysninger til rådighed for producenten af et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, om komponenternes eller delkomponenternes materialesammensætning samt energi-, materiale- og/eller ressourceforbrug.

Artikel 12

Administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende foranstaltninger for at tilskynde de myndigheder, der har ansvaret for dette direktivs gennemførelse, til at samarbejde og give hinanden og Kommissionen oplysninger for at medvirke til anvendelsen af direktivet og navnlig til gennemførelsen af artikel 7.

Ved det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger gøres der i videst muligt omfang brug af elektroniske kommunikationsmidler, og der kan gives støtte hertil gennem de relevante fællesskabsprogrammer.

Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om, hvilke myndigheder der er ansvarlige for anvendelsen af dette direktiv.

2. Der træffes nærmere afgørelse om arten af og strukturen i udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

3. Kommissionen træffer passende foranstaltninger for at tilskynde og bidrage til det samarbejde mellem medlemsstaterne, der er nævnt i denne artikel.

Artikel 13

Små og mellemstore virksomheder

1. I forbindelse med programmer, som små og mellemstore virksomheder samt meget små virksomheder kan drage nytte af, tager Kommissionen hensyn til initiativer, der hjælper små og mellemstore virksomheder samt meget små virksomheder med at integrere miljøaspekter, herunder energieffektivitet, i forbindelse med designet af deres produkter.

2. Medlemsstaterne sikrer, især gennem udbygning af støttenetværk og -strukturer, at små og mellemstore virksomheder samt meget små virksomheder tilskyndes til at fastlægge en miljøbevidst strategi allerede på produktets designstadiet og til at tilpasse sig den kommende EU-lovgivning.

Artikel 14

Forbrugeroplysning

I overensstemmelse med den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning sikrer producenterne, i den form, de skønner hensigtsmæssig, at forbrugerne af energiforbrugende produkter informeres om:

- den rolle, de kan spille i forbindelse med en bæredygtig anvendelse af produktet
- produktets økologiske profil og fordelene ved miljøvenligt design, når dette er påkrævet i henhold til gennemførelsesforanstaltningen.

Artikel 15

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Når et energiforbrugende produkt opfylder de kriterier, der er angivet i stk. 2, omfattes det af en gennemførelsesforanstaltning eller en selvreguleringsforanstaltning i henhold til stk. 3, litra b. Når Kommissionen vedtager gennemførelsesforanstaltninger, følger den proceduren i artikel 19, stk. 2.

2. Kriterierne, der henvises til i stk. 1, er som følger:

- a) salget af og handelen med det energiforbrugende produkt skal være af en væsentlig størrelse, dvs. normalt over 200 000 enheder om året i Fællesskabet i henhold til de seneste tilgængelige tal
- b) det energiforbrugende produkt skal under hensyn til de mængder, der markedsføres og/eller ibrugtages, have en væsentlig miljøpåvirkning i Fællesskabet, jf. Fællesskabets strategiske prioriteter i afgørelse nr. 1600/2002/EF
- c) det energiforbrugende produkt skal have et betydeligt potentiale med hensyn til at mindske dets miljøpåvirkning, uden at det medfører urimelige omkostninger, navnlig hvor:
 - der ikke findes anden relevant fællesskabslovgivning, eller markedskræfterne ikke er i stand til at løse dette spørgsmål tilfredsstillende

- der er stor forskel på de miljømæssige egenskaber for energiforbrugende produkter med tilsvarende funktion, som allerede er på markedet.
3. Kommissionen tager ved udarbejdelsen af et udkast til gennemførelsesforanstaltning hensyn til de synspunkter, som det i artikel 19, stk. 1, nævnte udvalg giver udtryk for, og tager ligeledes hensyn til:
- a) Fællesskabets prioriteter på miljøområdet, som f.eks. fastsat i afgørelse nr. 1600/2002/EF eller i Kommissionens europæiske klimaændringsprogram (ECCP)
- b) relevant fællesskabslovgivning og selvregulering som f. eks. frivillige aftaler, der efter en vurdering i henhold til artikel 17 forventes at opfylde de politiske mål hurtigere eller til lavere omkostninger end obligatoriske krav.
4. Kommissionen skal ved udarbejdelsen af et udkast til gennemførelsesforanstaltning:
- a) tage hensyn til det energiforbrugende produkts livscyklus og alle dets væsentlige miljøaspekter, bl.a. energieffektiviteten. Analysen af miljøaspekterne og gennemførligheden af deres forbedring skal ikke være mere indgående, end at den står i et rimeligt forhold til deres betydning. Vedtagelsen af krav til miljøvenligt design med hensyn til de væsentlige miljøaspekter for energiforbrugende produkter skal ikke forsinkes unødigt pga. uvished omkring de øvrige aspekter
- b) gennemføre en vurdering, der omhandler påvirkningerne af miljøet, forbrugerne og producenterne, herunder små og mellemstore virksomheder, med hensyn til konkurrenceevne, også på markeder uden for Fællesskabet, innovation, markedsadgang og cost-benefit
- c) tage hensyn til gældende national miljølovgivning, som medlemsstaterne finder relevant
- d) gennemføre en relevant høring af interessenterne
- e) udarbejde en begrundelse for udkastet til gennemførelsesforanstaltning på grundlag af den i litra b) nævnte vurdering
- f) fastsætte gennemførelsesdato(er) og eventuelle indfærings- eller overgangsforanstaltninger eller -perioder, navnlig under hensyntagen til de mulige konsekvenser for små og mellemstore virksomheder eller for særlige produktgrupper, der især fremstilles af små og mellemstore virksomheder.
5. Gennemførelsesforanstaltningerne skal opfylde alle følgende kriterier:
- a) Der må ikke være nogen væsentlig negativ indvirkning på produktets brugsegenskaber set fra brugerens synspunkt.
- b) Der må ikke være nogen negativ indvirkning på sundhed, sikkerhed og miljø.
- c) Der må ikke være væsentlige negative konsekvenser for forbrugerne, navnlig hvad angår produktets pris og livscyklusomkostninger.
- d) Der må ikke være væsentlige negative konsekvenser for industriens konkurrenceevne.
- e) I princippet må fastlæggelsen af et krav til miljøvenligt design ikke have til følge, at det pålægges producenterne at anvende en teknologi, der er omfattet af en industriel ejendomsret.
- f) Producenterne må ikke pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde.
6. Ved gennemførelsesforanstaltningerne fastsættes krav til miljøvenligt design i overensstemmelse med bilag I og/eller bilag II.
- Der indføres specifikke krav til miljøvenligt design for udvalgte miljøaspekter, der har en væsentlig miljøpåvirkning.
- Gennemførelsesforanstaltningerne kan også fastsætte, at der ikke er behov for krav til miljøvenligt design i forbindelse med visse specificerede parametre for miljøvenligt design, jf. bilag I, del 1.
7. Kravene formuleres på en sådan måde, at det sikres, at markedstilsynsmyndighederne kan efterprøve de energiforbrugende produkters overensstemmelse med kravene i gennemførelsesforanstaltningen. Gennemførelsesforanstaltningen skal præcisere, om efterprøvningen kan udføres enten direkte på det energiforbrugende produkt eller på grundlag af den tekniske dokumentation.
8. Gennemførelsesforanstaltningerne skal indeholde de elementer, der er anført i bilag VII.
9. De relevante undersøgelser og analyser, som Kommissionen anvender i forbindelse med udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltningerne, bør gøres offentligt tilgængelige, og der bør især tages højde for en let adgang og anvendelse for interesserede SMV'er.
10. Om nødvendigt skal en gennemførelsesforanstaltning, der fastsætter krav til miljøvenligt design, indeholde retningslinjer som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 19, stk. 2, for afvejning af de forskellige miljøaspekter. Disse retningslinjer vil dække de specifikke forhold hos små og mellemstore virksomheder, der er aktive i den produktsektor, som er omfattet af gennemførelsesforanstaltningen.

Om nødvendigt kan Kommissionen i henhold til artikel 13, stk. 1, udarbejde yderligere specialiseret materiale med henblik på at lette gennemførelsen i små og mellemstore virksomheder.

Artikel 16

Arbejdsplan

1. Kommissionen udarbejder senest den 6. juli 2007 i overensstemmelse med kriterierne i artikel 15 og efter høring af det i artikel 18 omhandlede konsultationsforum en arbejdsplan, som gøres offentligt tilgængelig.

Arbejdsplanen opstiller for de følgende tre år en vejledende liste over produktgrupper, som vil anses for at have prioritet i forbindelse med vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger.

Kommissionen ændrer regelmæssigt arbejdsplanen efter høring af konsultationsforummet.

2. I overgangsperioden indtil den første arbejdsplan i henhold til stk. 1 er udarbejdet, udsteder Kommissionen dog efter proceduren i artikel 19, stk. 2, og kriterierne i artikel 15 og efter høring af konsultationsforummet, eventuelt allerede:

— gennemførelsesforanstaltninger, navnlig for de produkter, der ifølge ECCP frembyder et stort potentiale for en omkostningseffektiv nedbringelse af drivhusgasemissionerne som f.eks. varme- og varmtvandsanlæg, elmotorsystemer, belysning i hjemmet og i servicesektoren, husholdningsapparater, kontorudstyr i hjemmet og i servicesektoren, forbrugerelektronik og HVAC-systemer (heating ventilating air conditioning systems)

— en separat gennemførelsesforanstaltning til reducere af en produktgruppes tab ved standby.

Artikel 17

Selvregulering

Frivillige aftaler og andre selvreguleringsforanstaltninger, der fremstår som alternativer til gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med dette direktiv, skal som et minimum vurderes på grundlag af bilag VIII.

Artikel 18

Konsultationsforum

Kommissionen sikrer, at den ved udførelsen af sine aktiviteter for hver enkelt gennemførelsesforanstaltning har en afbalanceret deltagelse af medlemsstaternes repræsentanter og alle relevante parter, der er berørt af det pågældende produkt eller den pågældende produktgruppe, såsom industrien, herunder små og mellemstore virksomheder og håndværksvirksomheder, faglige organisationer, handlende, detailhandlere, importører, miljøorganisationer og forbrugerorganisationer. Disse parter bidrager især til at definere gennemførelsesforanstaltningerne og tage disse op til fornyet overvejelse, undersøge effektiviteten af den indførte markedsovervågningsmekanisme samt vurdere frivillige aftaler og andre selvreguleringsforanstaltninger. Disse parter mødes i et konsultationsforum. Forummets forretningsorden fastsættes af Kommissionen.

Artikel 19

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 20

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning samt tage højde for omfanget af manglende overensstemmelse og antallet af produktenheder med manglende overensstemmelse, som er markedsført i Fællesskabet.

Artikel 21

3. I direktiv 2000/55/EF foretages følgende ændring:

Ændringer

Følgende artikel indsættes:

1. I direktiv 92/42/EØF foretages følgende ændringer:

»Artikel 9a

1) Artikel 6 udgår.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Dette direktiv udgør en gennemførelsesforanstaltning i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (*) med hensyn til energieffektivitet under anvendelse, i overensstemmelse med det nævnte direktiv og kan ændres eller ophæves i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i direktiv 2005/32/EF.

Dette direktiv udgør en gennemførelsesforanstaltning i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (*) med hensyn til energieffektivitet under anvendelse, i overensstemmelse med det nævnte direktiv og kan ændres eller ophæves i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i direktiv 2005/32/EF.

(*) EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.«

Artikel 22

Ophævede direktiver

Direktiv 78/170/EØF og 86/594/EØF ophæves. Medlemsstaterne kan fortsat anvende eksisterende nationale foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til direktiv 86/594/EØF, indtil der er vedtaget gennemførelsesforanstaltninger for de pågældende produkter i henhold til nærværende direktiv.

(*) EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.«

3) Bilag I, punkt 2, udgår.

Artikel 23

4) Bilag II udgår.

Revision

2. I direktiv 96/57/EF foretages følgende ændring:

Senest den 6. juli 2010 vurderer Kommissionen efter høring af det i artikel 18 omhandlede konsultationsforum effektiviteten af dette direktiv og dets gennemførelsesforanstaltninger, tærsklen for gennemførelsesforanstaltninger, markedstilsynsmekanismer og alle relevante selvreguleringsforanstaltninger, og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet forslag til ændring af dette direktiv.

Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Artikel 24

Dette direktiv udgør en gennemførelsesforanstaltning i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (*) med hensyn til energieffektivitet under anvendelse, i overensstemmelse med det nævnte direktiv og kan ændres eller ophæves i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i direktiv 2005/32/EF.

Fortrolighed

Oplysningskravene i artikel 11 og bilag I, del 2, til producenten og/eller dennes repræsentant skal være rimelige og tage hensyn til den berettigede fortrolighed omkring kommercielt følsomme oplysninger.

(*) EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.«

*Artikel 25***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 11. august 2007.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. juli 2005.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. BORRELL FONTELLES

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 26***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 27***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

På Rådets vegne

Formand

J. STRAW

BILAG I

Metode til fastlæggelse af generiske krav til miljøvenligt design

(jf. artikel 15)

Formålet med generiske krav til miljøvenligt design er at forbedre energiforbrugende produkters miljømæssige egenskaber, idet der lægges vægt på væsentlige miljøaspekter ved disse, men uden at der fastsættes grænseværdier. Metoden, der fremgår af dette bilag, finder anvendelse, når det ikke er hensigtsmæssigt at fastsætte grænseværdier for den produktgruppe, der undersøges. Kommissionen fastlægger i forbindelse med udarbejdelsen af det udkast til foranstaltning, der forelægges det i artikel 19 nævnte udvalg, de væsentlige miljøaspekter, som specificeres i gennemførelsesforanstaltningen.

Ved udarbejdelsen i henhold til artikel 15 af gennemførelsesforanstaltninger, hvori der fastlægges generiske krav til miljøvenligt design, udvælger Kommissionen, alt efter hvilket energiforbrugende produkt der er omfattet af gennemførelsesforanstaltningen, de relevante parametre for miljøvenligt design fra listen i del 1, oplysningskravene fra listen i del 2 og de krav, der skal stilles til producenten, fra listen i del 3.

Del 1. Parametre for miljøvenligt design af energiforbrugende produkter

- 1.1. I det omfang de vedrører produktdesignet fastlægges de væsentlige miljøaspekter under hensyn til følgende faser af produktets livscyklus:
 - a) valg og anvendelse af råmaterialer
 - b) fremstilling
 - c) emballage, transport og distribution
 - d) installering og vedligeholdelse
 - e) anvendelse
 - f) udtjent produkt, dvs. den tilstand, det energiforbrugende produkt har ved udgangen af den første anvendelsesperiode, indtil dets endelige bortskaffelse.
- 1.2. For hver fase skal følgende miljømæssige aspekter vurderes, når det er relevant:
 - a) forventet forbrug af materialer, energi og andre ressourcer som f.eks. ferskvand
 - b) forventede emissioner til luft, vand og jord

- c) forventet forurening på grund af fysiske effekter som f.eks. støj, vibrationer, stråling, elektromagnetiske felter
 - d) forventet affaldsfrembringelse
 - e) muligheder for genbrug, genvinding og nyttiggørelse af materialer og/eller af energi under hensyn til direktiv 2002/96/EF.
- 1.3. Alt efter det enkelte tilfælde skal specielt følgende parametre anvendes til vurdering af potentialet for forbedring af miljøaspekterne som anført i foregående punkt, om nødvendigt suppleret af andre parametre:
- a) produktets vægt og volumen
 - b) anvendelse af genvundne materialer
 - c) forbrug af energi, vand og andre ressourcer i hele livscyklussen
 - d) anvendelse af stoffer, der er klassificeret som sundheds- og/eller miljøskadelige i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽¹⁾, og under hensyn til lovgivningen om markedsføring og anvendelse af særlige stoffer, f. eks. direktiv 76/769/EØF og 2002/95/EF
 - e) mængden og arten af de forbrugsstoffer, der er nødvendige for korrekt anvendelse og vedligeholdelse
 - f) genbrugs- og genvindingsegenskaber udtrykt ved: antal anvendte materialer og komponenter, anvendelse af standardkomponenter, tidsforbrug ved demontering, eventuel anvendelse af specialværktøj til demontering, anvendelse af komponent- og materialekodningsstandarder for mærkning af komponenter og materialer, der er egnede til genbrug og genvinding (herunder mærkning af plastdele i overensstemmelse med ISO-standarder), anvendelse af materialer, der let kan genvindes, let adgang til værdifulde og andre genvindelige komponenter og materialer, let adgang til komponenter og materialer, der indeholder farlige stoffer
 - g) anvendelse af brugte komponenter
 - h) undgåelse af tekniske løsninger, der besværliggør genbrug og genvinding af komponenter og hele apparater
 - i) forlængelse af levetiden udtrykt ved: garanteret minimumslevetid, garanteret levering af reservedele i en minimumsperiode, modularitet, opgraderingsmuligheder, reparationsmuligheder
 - j) affaldsmængde, herunder mængde af farligt affald

⁽¹⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/73/EF (EUT L 152 af 30.4.2004, s. 1).

- k) emissioner til luften (drivhusgasser, forsurende stoffer, flygtige organiske forbindelser, ozonnedbrydende stoffer, persistente organiske miljøgifte, tungmetaller, fine partikler og svævestøv), jf. dog Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner ⁽¹⁾)
- l) emissioner til vand (tungmetaller, stoffer, der er skadelige for iltbalancen, persistente organiske miljøgifte)
- m) emissioner til jord (specielt lækning og udslip af farlige stoffer i produkternes anvendelsesfase og risikoen for udvaskning efter deponering som affald).

Del 2. Oplysningskrav

Ved gennemførelsesforanstaltningerne kan det kræves, at fabrikanten forelægger oplysninger, der kan have indflydelse på, hvordan andre end producenten håndterer, anvender eller genvinder det energiforbrugende produkt, herunder, hvis det er relevant:

- oplysninger fra designeren vedrørende fremstillingsprocessen
- oplysninger til forbrugerne om vigtige miljømæssige kendetegn og egenskaber ved produktet; disse skal ledsage produktet, når det markedsføres, således at forbrugeren kan sammenligne disse aspekter ved produkterne
- oplysninger til forbrugerne om, hvordan produktet skal installeres, anvendes og vedligeholdes for at mindske dets miljøpåvirkning og for at sikre den længst mulige levetid, samt om, hvordan produktet skal returneres, når det er udtjent, og, når det er relevant, oplysninger om den periode, hvor der kan leveres reservedele, og om mulighederne for opgradering af produkter
- oplysninger til behandlingsanlæg vedrørende demontering, genvinding eller bortskaffelse, når produkterne er udtjente.

Oplysningerne bør findes på selve produktet, når dette er muligt.

I forbindelse med disse oplysninger tages der hensyn til forpligtelser i henhold til anden fællesskabslovgivning, f.eks. direktiv 2002/96/EF.

Del 3. Krav til producenten

1. Med hensyntagen til de miljøaspekter, der i gennemførelsesforanstaltningen identificeres som aspekter, der kan ændres væsentligt gennem produktdesignet, gennemfører producenter af energiforbrugende produkter en vurdering af modellen af et energiforbrugende produkt igennem hele dets livscyklus baseret på en realistisk antagelse om normale anvendelsesbetingelser og hensigten med anvendelsen. Andre miljøaspekter kan undersøges på frivillig basis.

På grundlag af denne vurdering fastlægger producenterne det energiforbrugende produkts miljøprofil. Den baseres på miljømæssigt relevante produktkendetegn og udveksling med omgivelserne igennem hele produktets livscyklus udtrykt i fysiske mængder, der kan måles.

⁽¹⁾ EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/26/EF (EUT L 146 af 30.4.2004, s. 1).

2. Producenten anvender denne vurdering til at evaluere alternative designløsninger og produktets derved opnåede miljømæssige egenskaber i forhold til benchmarks.

Kommissionen fastlægger benchmarks i gennemførelsesforanstaltningen på grundlag af oplysninger, der indsamles under forberedelsen af foranstaltningen.

Ved valget af en bestemt designløsning opnås en fornuftig balance mellem de forskellige miljøaspekter og mellem miljøaspekter og andre relevante hensyn, f.eks. sikkerhed og sundhed, tekniske krav til funktionalitet, kvalitet og ydeevne samt økonomiske aspekter, herunder fremstillingsomkostninger og salgbarhed, samtidig med at al relevant lovgivning overholdes.

BILAG II

Metode til fastsættelse af specifikke krav til miljøvenligt design

(jf. artikel 15)

Formålet med specifikke krav til miljøvenligt design er at forbedre et bestemt miljøaspekt af produktet. Disse kan være udformet som krav om nedsat forbrug af en bestemt ressource, såsom grænser for anvendelsen af denne ressource i de forskellige faser af livscyklussen (f.eks. grænser for vandforbruget under anvendelsen eller for mængden af et bestemt materiale, der indgår i produktet, eller et minimumskrav til mængden af genvundet materiale).

Ved udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltninger til fastlæggelse af specifikke krav til miljøvenligt design i henhold til artikel 15 identificerer Kommissionen, alt efter hvilket energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesbestemmelsen, de relevante parametre for miljøvenligt design blandt parametrene i bilag I, del 1, og fastsætter niveauerne for disse krav i overensstemmelse med proceduren i artikel 19, stk. 2, som følger:

1. Ved en teknisk, miljømæssig og økonomisk analyse udvælges en række repræsentative modeller af det pågældende energiforbrugende produkt på markedet, og der peges på de tekniske muligheder for at forbedre produktets miljømæssige egenskaber, idet der tages hensyn til disse muligheds økonomiske levedygtighed, og idet væsentlige ydelsestab eller nedsat anvendelighed for forbrugerne søges undgået.

Den tekniske, miljømæssige og økonomiske analyse skal også vise, hvilke produkter og hvilken teknologi på markedet der har de bedste egenskaber med hensyn til de pågældende miljøaspekter.

De miljømæssige egenskaber ved produkter, der er tilgængelige på de internationale markeder, og benchmarks i andre landes lovgivning bør tages i betragtning ved analysen samt i forbindelse med fastsættelsen af kravene.

På grundlag af denne analyse og under hensyn til den økonomiske og tekniske gennemførlighed samt mulighederne for forbedring træffes der konkrete foranstaltninger med henblik på at minimere produktets miljøpåvirkning.

Med hensyn til energiforbruget under anvendelse skal der for repræsentative modeller af det energiforbrugende produkt fastsættes et niveau for energieffektivitet eller energiforbrug med det mål at opnå et omkostningsminimum for slutbrugerne i hele livscyklussen, idet der tages hensyn til følgerne for andre miljøaspekter. Ved analysemetoden for livscyklusomkostningerne anvendes en real diskonteringsrate på basis af oplysninger fra Den Europæiske Centralbank og en realistisk levetid for det energiforbrugende produkt; den baseres på summen af udsving i købsprisen (som følge af udsving i industriens omkostninger) og i driftsudgifterne, som er en følge af de forskellige muligheder for teknisk forbedring, der tilbagediskonteres over levetiden for de repræsentative modeller af det energiforbrugende produkt. Driftsomkostningerne dækker hovedsagelig energiforbrug og yderligere omkostninger i form af andre ressourcer (f.eks. vand eller rengøringsmidler).

Der skal gennemføres en følsomhedsanalyse omfattende de relevante faktorer (f.eks. prisen på energi eller andre ressourcer, priser på råvarer eller produktionsomkostninger, diskonteringsraten) og, hvis det er relevant også de eksterne miljøomkostninger, herunder undgåede drivhusgasemissioner, for at undersøge, om der er sket væsentlige ændringer, og om de overordnede konklusioner er korrekte. Kravene skal tilpasses i overensstemmelse hermed.

En lignende metodologi vil kunne anvendes for andre ressourcer som f.eks. vand.

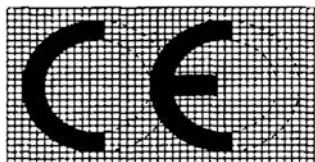
2. Der kan til gennemførelsen af de tekniske, miljømæssige og økonomiske analyser anvendes oplysninger, der er fremkommet som led i andre fællesskabsaktiviteter.

Dette gælder også oplysninger fra eksisterende programmer i andre dele af verden, når der skal fastlægges specifikke krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter, som handles med EU's økonomiske partnere.

3. Ved fastsættelse af datoen for kravets ikrafttræden tages der hensyn til, hvor lang tid det tager at give produktet et nyt design.

*BILAG III***CE-mærkning**

(jf. artikel 5, stk. 2)

CE-mærkningen skal være mindst 5 mm høj. Hvis CE-mærkningen formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold som anført ovenfor overholdes.

CE-mærkningen skal anbringes på det energiforbrugende produkt. Hvis dette ikke er muligt, skal den anbringes på emballagen og på ledsagedokumenterne.

—

BILAG IV

Intern designkontrol

(jf. artikel 8)

1. I dette bilag beskrives den procedure, hvorved den producent eller repræsentant, der er ansvarlig for opfyldelsen af de i punkt 2 i dette bilag anførte forpligtelser, sikrer og erklærer, at det energiforbrugende produkt opfylder de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning. Overensstemmelseserklæringen kan omfatte et eller flere produkter og skal opbevares af producenten.
2. Producenten skal udarbejde et sæt teknisk dokumentation, der gør det muligt at vurdere det energiforbrugende produkts overensstemmelse med kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

Denne dokumentation skal navnlig indeholde:

- a) en generel beskrivelse af det energiforbrugende produkt og dets påtænkte anvendelse
 - b) resultaterne af relevante miljøvurderingsundersøgelser gennemført af producenten og/eller henvisninger til miljøvurderingslitteratur eller case studies, der anvendes af producenten ved evalueringen af dokumentationen for og fastsættelsen af løsningerne for produktdesign
 - c) miljøprofilen, hvis gennemførelsesforanstaltningen foreskriver det
 - d) elementer af produktdesignspecifikationen vedrørende produktets miljømæssige designaspekter
 - e) en fortegnelse over de i artikel 10 omhandlede standarder, der er anvendt helt eller delvis, og en beskrivelse af de løsninger, der er valgt for at opfylde kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, hvis de i artikel 10 omhandlede standarder ikke er anvendt, eller hvis disse standarder ikke fuldt ud dækker kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning
 - f) en kopi af de oplysninger vedrørende produktets miljømæssige design-aspekter, som stilles til rådighed i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 2
 - g) resultaterne af de gennemførte målinger i forbindelse med kravene til miljøvenligt design, herunder nærmere oplysninger om disse målingers overensstemmelse sammenlignet med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.
3. Producenten skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at produktet fremstilles i overensstemmelse med de designspecifikationer, der er omhandlet i punkt 2, og med kravene i den for produktet gældende foranstaltning.

BILAG V

Forvaltningssystem til overensstemmelsesvurdering

(jf. artikel 8)

1. I dette bilag beskrives den procedure, hvorved den producent, der opfylder kravene i punkt 2 i dette bilag, sikrer og erklærer, at et energiforbrugende produkt opfylder kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning. Overensstemmelseserklæringen kan omfatte et eller flere produkter og skal opbevares af producenten.
2. Under forudsætning af at producenten iværksætter de miljøelementer, der er anført i punkt 3 i dette bilag, kan der anvendes et forvaltningssystem til overensstemmelsesvurdering af det energiforbrugende produkt.
3. Miljøelementer i forvaltningssystemet

I dette punkt specificeres de elementer i et forvaltningssystem og de procedurer, hvormed producenten kan påvise, at det energiforbrugende produkt er i overensstemmelse med kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

3.1. Politik for produktets miljømæssige egenskaber

Producenten skal kunne dokumentere overensstemmelse med kravene i den gældende gennemførelsesforordning. Producenten skal også kunne etablere en ramme for fastsættelse og revision af målsætninger og indikatorer for produktets miljømæssige egenskaber, med henblik på at forbedre produktets generelle miljømæssige egenskaber.

Alle de tiltag, som producenten foretager for at forbedre produktets generelle miljømæssige egenskaber og fastlægge det energiforbrugende produkts miljøprofil, hvis gennemførelsesforanstaltningen kræver det, under design- og fremstillingsprocessen, skal dokumenteres systematisk og grundigt i form af skriftlige procedurer og instruktioner.

Disse procedurer og instruktioner skal specielt indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- en liste over de dokumenter, der skal udarbejdes for at påvise det energiforbrugende produkts overensstemmelse, og som — hvis det er relevant — skal være tilgængelige
- målsætningerne og indikatorerne for produktets miljømæssige egenskaber og ledelsens organisationsstruktur, ansvarsområde og kompetence samt ressourcetildelingen i spørgsmål vedrørende gennemførelsen og ajourføringen af dem
- den kontrol og de afprøvninger, der skal gennemføres efter fremstillingen for at kontrollere produktets miljømæssige egenskaber i forhold til indikatorerne for de miljømæssige egenskaber
- procedurerne til kontrol af den krævede dokumentation og sikring af, at den er ajourført
- metoden til kontrol af gennemførelsen og effektiviteten af miljøelementerne i forvaltningssystemet.

3.2. Planlægning

Producenten skal fastlægge og ajourføre

- a) procedurer til fastlæggelse af produktets miljøprofil
- b) målsætninger og indikatorer for produktets miljømæssige egenskaber, der tager hensyn til de teknologiske løsningsmuligheder, som de tekniske og økonomiske krav lægger op til
- c) et program for opfyldelse af disse målsætninger.

3.3. Gennemførelse og dokumentation

3.3.1. Dokumentationen vedrørende forvaltningssystemet bør navnlig omfatte følgende:

- a) Ansvarsområderne og beføjelserne skal defineres og dokumenteres, således at produktets miljømæssige egenskaber sikres effektivt, og således at der rapporteres om dets anvendelse med henblik på ajourføring og forbedring.
- b) Der skal udarbejdes dokumenter med beskrivelse af de designkontrolteknikker, der er indført, og de processer og systematiske foranstaltninger, der anvendes ved produktdesignet.
- c) Producenten skal udarbejde og ajourføre oplysninger til beskrivelse af de grundlæggende miljøelementer i forvaltningssystemet og procedurerne for kontrol af samtlige krævede dokumenter.

3.3.2. Dokumentationen vedrørende det energiforbrugende produkt skal navnlig indeholde:

- a) en generel beskrivelse af det energiforbrugende produkt og dets påtænkte anvendelse
- b) resultaterne af relevante miljøvurderingsundersøgelser gennemført af producenten og/eller henvisninger til miljøvurderingslitteratur eller case studies, der anvendes af producenten ved evalueringen af dokumentationen for og fastsættelsen af produktdesignløsninger
- c) miljøprofilen, hvis gennemførelsesforanstaltningen kræver det
- d) dokumenter, der beskriver resultaterne af de gennemførte målinger i forbindelse med kravene til miljøvenligt design, herunder nærmere oplysninger om disse målingers overensstemmelse sammenlignet med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning
- e) producenten skal fastlægge specifikationer, hvoraf det specielt fremgår, hvilke standarder der er anvendt; hvis de standarder, der er omhandlet i artikel 10, ikke er anvendt, eller hvis de ikke fuldt ud omfatter kravene i den relevante gennemførelsesforanstaltning, skal det beskrives, hvilke midler der er anvendt for at sikre overensstemmelse
- f) en kopi af de oplysninger vedrørende produktets miljømæssige designaspekter, der stilles til rådighed i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 2.

3.4. Kontrol og afhjælpning

- a) Producenten skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at produktet fremstilles i overensstemmelse med designspecifikationerne og med kravene i den gennemførelsesforanstaltning, der gælder for det
 - b) producenten fastlægger og ajourfører procedurer til undersøgelse og håndtering af manglende overensstemmelse og gennemføre de ændringer i de dokumenterede procedurer, som afhjælpningen af mangler kræver
 - c) producenten skal mindst hvert tredje år gennemføre en fuldstændig intern revision af forvaltnings-systemets miljøelementer.
-

BILAG VI

Overensstemmelseserklæring

(jf. artikel 5, stk. 3)

EF-overensstemmelseserklæringen skal indeholde følgende oplysninger:

1. Navn og adresse på producenten eller repræsentanten.
 2. En beskrivelse af modellen, således at denne kan identificeres entydigt.
 3. Hvis det er relevant, de anvendte harmoniserede standarders referencer.
 4. Hvis det er relevant, de øvrige anvendte tekniske standarder og specifikationer.
 5. Hvis det er relevant, henvisninger til anden fællesskabslovgivning, der indeholder bestemmelser om den anvendte CE-mærkning.
 6. Navn på den person, der er bemyndiget til at forpligte producenten eller repræsentanten, samt vedkommendes underskrift.
-

BILAG VII

Gennemførelsesforanstaltningernes indhold

(jf. artikel 15, stk. 8)

Gennemførelsesforanstaltningen skal navnlig omfatte:

1. En nøjagtig definition af den type energiforbrugende produkter, der er omfattet.
 2. Kravet (kravene) til miljøvenligt design af det (de) pågældende energiforbrugende produkt(er), gennemførelsesdato(er), eventuelle indfasningsforanstaltninger eller overgangsforanstaltninger eller -perioder.
 - Hvis der er tale om generiske krav til miljøvenligt design: de relevante faser og aspekter udvalgt blandt de i bilag I, punkt 1.1 og 1.2, anførte samt eksempler på parametre udvalgt blandt de i bilag I, punkt 1.3, anførte som grundlag for en vurdering af forbedringer i forhold til de fastlagte miljøaspekter.
 - Hvis der er tale om specifikke krav til miljøvenligt design: niveauet herfor.
 3. De parametre for miljøvenligt design som omhandlet i bilag I, del 1, for hvilke krav om miljøvenligt design ikke er nødvendige.
 4. Kravene vedrørende installering af det energiforbrugende produkt, hvis det har direkte betydning for det pågældende energiforbrugende produkts miljømæssige egenskaber.
 5. De målingsstandarder og/eller målemetoder, der skal anvendes. Hvis der findes harmoniserede standarder, for hvilke referencenumrene er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, anvendes disse.
 6. Nærmere oplysninger om overensstemmelsesvurderingen i henhold til afgørelse 93/465/EØF.
 - Hvis de moduler, der skal anvendes, adskiller sig fra modul A: de faktorer, der danner grundlag for valget af procedure.
 - Hvis det er relevant, kriterierne for godkendelse og/eller certificering af tredjepart.
- Hvis der er fastlagt andre moduler i andre EF-krav for det samme energiforbrugende produkt, skal det modul, der er fastsat i gennemførelsesforanstaltningen, have forrang i forhold til det pågældende krav.
7. Krav om de oplysninger, som producenterne skal stille til rådighed, navnlig med de dele af den tekniske dokumentation, der er nødvendige for at lette kontrollen med energiforbrugende produkters overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltningen.
 8. Varigheden af den overgangsperiode, i hvilken medlemsstaterne skal tillade markedsføring og/eller ibrugtagning af energiforbrugende produkter, der opfylder de gældende bestemmelser på deres område på datoen for vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningen.
 9. Datoen for evaluering og eventuel revision af gennemførelsesforanstaltningen under hensyntagen til den hastighed, hvormed de teknologiske fremskridt finder sted.

BILAG VIII

Ud over det grundlæggende retskrav om, at selvregulerende initiativer skal opfylde alle traktatens bestemmelser (navnlig vedrørende det indre marked og konkurrencereglerne) og EU's internationale forpligtelser, herunder multilaterale handelsbestemmelser, kan følgende ikke-udtømmende liste over indikative kriterier anvendes til at vurdere, om selvregulerende initiativer kan anvendes som et alternativ til en gennemførelsesforanstaltning i forbindelse med dette direktiv:

1. Fri deltagelse

Operatører fra tredjelande skal kunne deltage i selvregulerende initiativer, både i udarbejds- og gennemførelsesfaserne.

2. Merværdi

Selvregulerende initiativer skal skabe en merværdi (ikke kun en fortsættelse af sædvanlig praksis), for så vidt angår det pågældende energiforbrugende produkts forbedrede miljøegenskaber som helhed.

3. Repræsentativitet

Industrien og de industrisammenslutninger, der deltager i den selvregulerende foranstaltning, skal udgøre et stort flertal af den pågældende økonomiske sektor med så få undtagelser som muligt. Der drages omsorg for at sikre, at konkurrencereglerne overholdes.

4. Kvantitetsbestemte mål og indfasningsmål

Interesserne fastsætter deres mål i et klart og utvetydigt sprog med udgangspunkt i et veldefineret grundlag. Dækker det selvregulerende initiativ en lang periode, skal der medtages delmål. Det skal være muligt at kontrollere overensstemmelsen med (del)mål på en overkommelig og troværdig måde ved hjælp af klare og pålidelige indikatorer. Forskningsoplysninger og videnskabelige og teknologiske baggrundsdata skal lette udarbejdelsen af disse indikatorer.

5. Civilsamfundets inddragelse

For at sikre gennemsækelighed skal de selvregulerende initiativer offentliggøres, bl.a. via internettet og andre elektroniske midler til udbredelse af oplysninger.

Det samme gælder for delkontrolrapporter og endelige kontrolrapporter. Interessenterne, herunder medlemsstaterne, industrien, ikke-statslige miljøorganisationer og forbrugersammenslutninger, skal have mulighed for at kommentere et selvregulerende initiativ.

6. Kontrol og rapportering

Selvregulerende initiativer skal indeholde et velstruktureret kontrolsystem, der klart fastslår industriens og uafhængige kontrollørers ansvar. Kommissionens tjenestegrene skal sammen med det selvregulerende initiativ parter opfordres til at kontrollere, at målene nås.

Planen for kontrol og rapportering skal være detaljeret, gennemskelig og objektiv. Kommissionens tjenestegrene har med hjælp fra det i artikel 19, stk. 1, omhandlede udvalg til opgave at fastslå, om de grundlæggende mål er opfyldt.

7. Omkostningseffektivitet ved forvaltning af et selvregulerende initiativ

Omkostningerne ved forvaltning af selvregulerende initiativer, navnlig med hensyn til kontrol, må ikke medføre en uforholdsmæssig stor administrativ byrde i forhold til deres mål og andre disponible politikinstrumenter.

8. Bæredygtighed

Selvregulerende initiativer skal være forenelige med dette direktivs mål, herunder den integrerede fremgangsmåde, og stemme overens med de økonomiske og sociale dimensioner ved bæredygtig udvikling. Beskyttelse af forbrugernes interesser (sundhed, livskvalitet eller økonomiske interesser) skal inddrages heri.

9. Forenelighed mellem incitamenter

Selvregulerende initiativer kan ikke forventes at føre til de ønskede resultater, hvis andre faktorer og incitamenter — markedspris, skatter og afgifter, lovgivning på nationalt plan — sender modstridende signaler til parterne i aktionen. Konsekvens i politikken er væsentlig i så henseende og skal tages i betragtning ved vurderingen af initiativets effektivitet.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/33/EF**af 6. juli 2005****om ændring af direktiv 1999/32/EF for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabets miljøpolitik, som opstillet i handlingsprogrammerne på miljøområdet, navnlig i sjette EF-miljøhandlingsprogram, som blev vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF ⁽⁴⁾ på grundlag af principperne i traktatens artikel 174, skal sikre luftkvalitet på et niveau, der ikke medfører en uacceptabel belastning af og risiko for menneskers sundhed og miljøet.

⁽¹⁾ EUT C 45 E af 25.2.2003, s. 277.

⁽²⁾ EUT C 208 af 3.9.2003, s. 27.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4. juni 2003 (EUT C 68 E af 18.3.2004, s. 311), Rådets fælles holdning af 9. december 2004 (EUT C 63 E af 15.3.2005, s. 26) og Europa-Parlamentets holdning af 13.4 april 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 23. maj 2005.

⁽⁴⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

(2) Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer ⁽⁵⁾ fastsætter det maksimale svovlindhold i fuelolie, gasolie og marinegasolie, der anvendes i Fællesskabet.

(3) I henhold til direktiv 1999/32/EF skal Kommissionen overveje, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at nedsætte det bidrag til forurening, der skyldes forbrænding af andre skibsbrændstoffer end marinegasolier, og om fornødent fremsætte forslag herom.

(4) Emissioner fra skibsfart, som skyldes brug af skibsbrændstoffer med et højt svovlindhold, bidrager til forurening af luften med svovldioxid og partikler. Dette er skadeligt for menneskers sundhed og skader også miljøet, offentlig og privat ejendom samt kulturarven og bidrager til forureningen.

(5) Mennesker og natur i kyst- og havneområder er særlig hårdt ramt af forurening fra skibe, der bruger stærkt svovlholdige brændstoffer. Derfor er særlige foranstaltninger på dette område nødvendige.

(6) Foranstaltningerne i dette direktiv supplerer medlemsstaternes nationale foranstaltninger for at overholde emissionslofterne for luftforurenende stoffer som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF ⁽⁶⁾.

(7) En reduktion af svovlindholdet i skibsbrændstoffer indebærer en række fordele med hensyn til drift og vedligeholdelse og gør det lettere at anvende visse teknologier til emissionsreduktion, såsom selektiv katalytisk reduktion, effektivt.

⁽⁵⁾ EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003

- (8) I henhold til traktaten skal der tages hensyn til de særlige karakteristika, der gør sig gældende i regionerne i Fællesskabets yderste periferi, dvs. de franske oversøiske departementer samt Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer.
- (9) I 1997 blev der på en diplomatisk konference vedtaget en protokol om ændring af den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe fra 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978 (i det følgende benævnt »Marpol-konventionen«). Protokollen tilføjer et nyt bilag VI til Marpol-konventionen med regler vedrørende luftforurening fra skibe. Protokollen fra 1997, og dermed bilag VI til Marpol-konventionen, træder i kraft den 19. maj 2005.
- (10) I bilag VI til Marpol-konventionen hedder det, at visse områder skal udpeges som særlige områder med henblik på begrænsning af emissionen af svovloxid (i det følgende benævnt »SO_x-kontrolområder«). Østersøen er allerede udpeget som et sådant område. Drøftelser i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) har ført til enighed om princippet i at udpege Nordsøen, herunder Den Engelske Kanal, som et SO_x-kontrolområde efter bilag VI's ikrafttræden.
- (11) På grund af skibsfartens globale karakter bør der gøres en aktiv indsats for at finde internationale løsninger. Kommissionen og medlemsstaterne bør bestræbe sig på inden for rammerne af IMO at sikre en reduktion på verdensplan af det maksimalt tilladte svovlindhold i skibsbrændstoffer og i den forbindelse også undersøge, om yderligere farvande bør udpeges som SO_x-kontrolområder i overensstemmelse med Marpol-konventionens bilag VI.
- (12) For at opfylde målene med dette direktiv er det nødvendigt at håndhæve forpligtelserne med hensyn til svovlindholdet i skibsbrændstoffer. Det er nødvendigt at indføre effektiv prøvetagning og afskrækkende bøder i hele Fællesskabet for at sikre en troværdig gennemførelse af dette direktiv. Medlemsstaterne bør træffe håndhævelsesforanstaltninger over for fartøjer, der fører deres flag, og over for fartøjer uanset flag, når de befinder sig i den pågældende medlemsstats havne. Medlemsstaterne bør også arbejde tæt sammen om at træffe yderligere håndhævelsesforanstaltninger over for andre fartøjer i overensstemmelse med international havret.
- (13) For at søfartssektoren kan få tilstrækkelig tid til at foretage de tekniske tilpasninger til et maksimalt vægtindhold af svovl på 0,1 % i skibsbrændstoffer, der anvendes af fartøjer til sejlads på indre vandveje og af skibe, som ligger ved kaj i fællesskabshavne, bør dette krav gælde fra den 1. januar 2010. Denne frist vil muligvis indebære tekniske problemer for Grækenland, og der bør derfor indføres en midlertidig undtagelse for visse nærmere bestemte fartøjer, der udfører sejlads inden for græsk territorium.
- (14) Dette direktiv bør betragtes som det første skridt i en løbende proces til reduktion af skibes svovlemissioner, og det bør åbne mulighed for yderligere emissionsreduktioner ved hjælp af lavere grænseværdier for svovlindhold og reduktionsteknologier samt for udvikling af økonomiske instrumenter som et incitament til at opnå væsentlige reduktioner.
- (15) Det er af afgørende betydning at styrke medlemsstaternes holdning i forhandlingerne i IMO for især under revisionen af bilag VI til Marpol-konventionen at fremme overvejelserne om mere ambitiøse foranstaltninger med henblik på en nedsættelse af grænseværdierne for svovlindholdet i fuelolie til skibe samt anvendelsen af tilsvarende alternative foranstaltninger til emissionsreduktion.
- (16) IMO-forsamlingens resolution A.926(22) opfordrer regeringerne, navnlig i regioner, hvor der er udpeget SO_x-kontrolområder, til at sikre, at der inden for deres jurisdiktion er adgang til skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold og til at opfordre olie- og skibsfartsindustrien til at lette adgangen til og brugen af skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lokale leverandører stiller forskriftsmæssige skibsbrændstoffer til rådighed i mængder, der kan dække efterspørgslen.
- (17) IMO har vedtaget retningslinjer for prøvetagning af skibsbrændstof til påvisning af overensstemmelse med bilag VI til Marpol-konventionen og skal udarbejde retningslinjer for rensningssystemer for udstødningssgas og andre teknologiske metoder til begrænsning af SO_x-emissionerne i SO_x-kontrolområderne.
- (18) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽¹⁾ indebar en omarbejdning af Rådets direktiv 88/609/EØF ⁽²⁾. Direktiv 1999/32/EF bør revideres i overensstemmelse hermed som fastsat i dets artikel 3, stk. 4.

(1) EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

(2) EFT L 336 af 7.12.1988, s. 1.

- (19) Det eksisterende Udvalg for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 ⁽¹⁾ bør bistå Kommissionen i forbindelse med godkendelse af teknologier til emissionsreduktion.
- (20) Teknologier til emissionsreduktion kan, forudsat at de ikke indvirker negativt på økosystemerne, og forudsat at de udvikles i henhold til relevante godkendelses- og kontrolordninger, føre til mindst den samme eller endog en større reduktion af emissioner end anvendelsen af brændstoffer med lavt svovlindhold. Det er af afgørende betydning, at der findes de rette betingelser for at fremme udviklingen af nye reduktionsteknologier.
- (21) Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed bør i fornødent omfang bistå Kommissionen og medlemsstaterne med at overvåge gennemførelsen af dette direktiv.
- (22) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (23) Direktiv 1999/32/EF bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 1999/32/EF ændres således:

- 1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Reduktion af emissionen af svovldioxid fra forbrænding af visse mineraloliebaserede flydende brændstoffer skal opnås ved fastsættelse af grænser for svovlindholdet i sådanne brændstoffer som betingelse for, at de kan anvendes inden for medlemsstaternes område, territorialfarvande, eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolzoner.

Grænserne for svovlindholdet i visse mineraloliebaserede flydende brændstoffer som fastsat i dette direktiv gælder imidlertid ikke for:

- a) brændstoffer, der er bestemt til forskning og testning
- b) brændstoffer, der er bestemt til forarbejdning inden endelig forbrænding
- c) brændstoffer, der skal forarbejdes i raffinaderiindustrien
- d) brændstoffer, der anvendes og markedsføres i områderne i Fællesskabets yderste periferi under forudsætning af, at den pågældende medlemsstat i disse områder kan sikre:
 - at luftkvalitetsnormerne overholdes
 - at der ikke anvendes svær fuelolie, hvis svovlindhold overstiger 3 vægtprocent
- e) brændstoffer, der anvendes af krigsskibe og andre fartøjer i militær tjeneste. Den enkelte medlemsstat bestræber sig imidlertid på ved hjælp af passende foranstaltninger, der ikke hindrer driften eller manøvreedygtigheden af sådanne skibe, at sikre, at skibene handler på en måde, der er i overensstemmelse med dette direktiv, for så vidt det er rimeligt og praktisk muligt
- f) enhver brændstofanvendelse på et fartøj, der er nødvendig med det specifikke formål at sikre et skibs sikkerhed eller for at redde menneskeliv på havet
- g) enhver brændstofanvendelse på et skib som følge af skade på skibet eller dets udstyr under forudsætning af, at der efter skadens indtræden er blevet truffet alle rimelige forholdsregler med henblik på at forebygge eller minimere overskridende emissioner, og at der omgående er truffet forholdsregler for at reparere skaden. Dette gælder ikke, hvis rederiet eller føreren har voldt skade forsætligt eller skødesløst
- h) brændstoffer, der anvendes om bord på fartøjer, som anvender godkendte teknologier til emissionsreduktion i overensstemmelse med artikel 4c.

⁽¹⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 415/2004 (EUT L 68 af 6.3.2004, s. 10).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- 2) Artikel 2 ændres således:
- a) Nr. 1), første led, affattes således:
- ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, med undtagelse af skibsbrændstoffer, som henhører under KN-kode 2710 19 51 til 2710 19 69, eller«
- b) Nr. 2), første afsnit, affattes således:
- »gasolie«:
- ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, med undtagelse af skibsbrændstoffer, som henhører under KN-kode 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 45 eller 2710 19 49, eller
- ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, med undtagelse af skibsbrændstoffer, hvoraf mindre end 65 volumenprocent (inklusive tab) destillerer ved 250 °C, og hvoraf mindst 85 volumenprocent (inklusive tab) destillerer ved 350 °C efter ASTM D86-metoden.«
- c) Nr. 3) affattes således:
- »3) »skibsbrændstof«: ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, der er bestemt til eller anvendes om bord på fartøjer, herunder brændstoffer som defineret i ISO 8217«
- d) Følgende numre indsættes:
- »3a) »marin dieselloie«: ethvert skibsbrændstof, som har en viskositet eller densitet, der ligger inden for de grænser for viskositet eller densitet, der er defineret for DMB- og DMC-kvaliteter i tabel I i ISO 8217
- 3b) »marin gasolie«: ethvert skibsbrændstof, som har en viskositet eller densitet, der ligger inden for de grænser for viskositet eller densitet, som er defineret for DMX- og DMA-kvaliteter i tabel I i ISO 8217
- 3c) »Marpol-konventionen«: den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978
- 3d) »Marpol-konventionens bilag VI«: det bilag med regler for forebyggelse af luftforurening fra skibe, som protokollen af 1997 føjer til Marpol-konventionen
- 3e) »SOx-kontrolområder«: havområder som defineret af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) i henhold til Marpol-konventionens bilag VI
- 3f) »passagerskibe«: skibe, som befordrer mere end 12 passagerer, idet der ved »passager« forstås enhver person, bortset fra:
- i) skibsføreren og besætningsmedlemmerne eller andre personer, der er forhyret eller beskæftiget i en hvilken som helst egen-skab om bord på et skib, og
- ii) børn under et år
- 3g) »rute fart«: en række skibsoverfarter, der besejler afstanden mellem de samme to eller flere havne, eller en række rejser fra og til den samme havn, uden at der lægges til andre steder, enten:
- i) i henhold til en offentliggjort fartplan, eller
- ii) med så regelmæssige eller hyppige overfarter, at det svarer til en fartplan
- 3h) »krigsskib«: et skib, som tilhører en stats væbnede styrker, som er forsynet med de ydre kendetegn for sådanne skibe af dens nationalitet, som er under kommando af en af statens regering behørigt udnævnt officer, hvis navn fremgår af den officielle fortegnelse over flådens officerer eller et tilsvarende dokument, og som har en besætning, der er underkastet almindelig militær disciplin

3i) »skibe ved kaj«: skibe, som er sikkert fortøjet eller ankret op i en fællesskabshavn i forbindelse med lastning, losning og ophold (hotelling), inklusive det tidsrum, hvor de ikke foretager ladningsvirksomhed

3j) »fartøj til sejlads på indre vandveje«: fartøj, der navnlig er bestemt til anvendelse på indre vandveje, som defineret i Rådets direktiv 82/714/EØF af 4. oktober 1982 om indførelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje (*), herunder alle fartøjer, som er forsynet med

i) et fællesskabscertifikat for fartøjer til sejlads på indre vandveje, som defineret i direktiv 82/714/EØF

ii) et certifikat udstedt i henhold til artikel 22 i den reviderede konvention om sejlads på Rhinen

3k) »markedsføring«: forsyning eller tilrådighedsstillelse for tredjemand, mod eller uden betaling, hvor som helst inden for medlemsstaternes jurisdiktion, af skibsbrændstoffer til forbrænding om bord. Det omfatter ikke forsyning eller tilrådighedsstillelse af disse skibsbrændstoffer til eksport i skibes fragttanke

3l) »områderne i den yderste periferi«: de franske oversøiske departementer, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer, jf. traktatens artikel 299

3m) »reduktionsteknologi«: et system til rensning af udstødningsgas eller enhver anden teknologisk fremgangsmåde, der kan kontrolleres og håndhæves

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Maksimalt svovlindhold i fuelolie

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fuelolie ikke anvendes på deres område fra den 1. januar 2003, hvis svovlindholdet overstiger 1 vægtprocent.

2. i) Med forbehold af tilstrækkelig overvågning af emissionerne fra de kompetente myndigheders side gælder dette krav ikke for fuelolier, der anvendes:

a) i fyringsanlæg, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (*), og som betragtes som nye anlæg efter definitionen i nævnte direktivs artikel 2, nr. 9), og som opfylder de SO₂-emissionsgrænser for sådanne anlæg, der er fastsat i nævnte direktivs bilag IV, og som anvendes i henhold til samme direktivs artikel 4

b) i fyringsanlæg, der er omfattet af direktiv 2001/80/EF, og som betragtes som bestående anlæg efter definitionen i nævnte direktivs artikel 2, nr. 10), når SO₂-emissionerne fra de pågældende anlæg er 1 700 mg/Nm³ eller derunder med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis, og når SO₂-emissionerne fra fyringsanlæg omfattet af samme direktivs artikel 4, stk. 3, litra a), fra den 1. januar 2008 er lig med eller under emissionsniveaulet ved overholdelse af emissionsgrænseværdierne for nye anlæg i del A i bilag IV til nævnte direktiv, og i givet fald ved anvendelse af dets artikel 5, 7 og 8

c) i andre fyringsanlæg, som ikke er omfattet af litra a) eller b), når SO₂-emissionerne fra de pågældende anlæg er højst 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis

(*) EFT L 301 af 28.10.1982, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.«

d) til forbrænding i raffinaderier, hvor de gennemsnitlige månedlige SO₂-emissioner for alle raffinaderiets anlæg, uanset brændstoftype eller brændstofkombinationer, ligger inden for en grænse, der skal fastsættes af medlemsstaterne, og som ikke må være over 1 700 mg/Nm³. Dette gælder ikke for fyringsanlæg, der er omfattet af litra a), eller, fra den 1. januar 2008, for fyringsanlæg, der er omfattet af litra b).

ii) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fyringsanlæg, som anvender fuelolie med en svovlkoncentration over den i stk. 1 fastsatte, ikke kan drives, medmindre en kompetent myndighed udsteder en tilladelse hertil, hvori emissionsgrænserne er fastsat.

3. Bestemmelserne i stk. 2 gennemgås og revideres om nødvendigt i lyset af en eventuel fremtidig ændring af direktiv 2001/80/EF.«

(*) EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

4) Artikel 4 ændres således:

a) Med virkning fra den 1. januar 2010:

i) udgår ordene »herunder marinegasolier« i stk. 1

ii) udgår stk. 2.

b) Med virkning fra 11. august 2005 udgår stk. 3 og 4.

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 4a

Maksimalt svovlindhold i skibsbrændstoffer, der anvendes i SO_x-kontrolområder og af passagerskibe, som sejler i rutefart til eller fra havne i Fællesskabet

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at skibsbrændstoffer ikke anvendes i de områder af deres territorialfarvande, eksklusive

økonomiske zoner og forureningskontrolzoner, der omfattes af SO_x-kontrolområder, hvis svovlindholdet i de pågældende brændstoffer overstiger 1,5 vægtprocent. Dette gælder alle fartøjer uanset flag, herunder fartøjer, hvis rejse er påbegyndt uden for Fællesskabet.

2. Stk. 1 finder anvendelse fra følgende datoer:

a) for Østersø-området, jf. regel nr. 14, stk. 3, litra a), i Marpol-konventionens bilag VI: 11. august 2006

b) for Nordsøen:

— 12 måneder efter ikrafttrædelsen af en IMO-udpegelse i overensstemmelse med gældende procedurer, eller

— 11. august 2007

idet den tidligste af disse datoer lægges til grund.

c) for samtlige andre farvande, herunder havne, som IMO efterfølgende udpeger som SO_x-kontrolområder i henhold til regel 14, stk. 3, litra b), i Marpol-konventionens bilag VI: 12 måneder efter ikrafttrædelsen af den pågældende udpegelse.

3. Medlemsstaterne er ansvarlige for at håndhæve stk. 1, i det mindste over for

— fartøjer, der fører deres flag, og

— for så vidt angår medlemsstater, der grænser op til SO_x-kontrolområder, fartøjer uanset flag, når de befinder sig i den pågældende medlemsstats havne.

Medlemsstaterne kan også træffe yderligere håndhævelsesforanstaltninger over for andre fartøjer i overensstemmelse med international havret.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at passagerskibe, som sejler i rutefart til eller fra havne i Fællesskabet, fra datoen i stk. 2, litra a), ikke anvender skibsbrændstoffer i deres territorialfarvande, eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolzoner, hvis svovlindholdet i de pågældende

brændstoffer overstiger 1,5 vægtprocent. Medlemsstaterne er ansvarlige for at håndhæve dette krav i det mindste over for fartøjer, der fører deres flag, og fartøjer uanset flag, når de befinder sig i den pågældende medlemsstats havne.

5. Fra datoen i stk. 2, litra a), kræver medlemsstaterne korrekt logbogføring, herunder over brændstofsift, som betingelse for, at skibe kan anløbe Fællesskabets havne.

6. Fra datoen i stk. 2, litra a), og i overensstemmelse med regel 18 i Marpol-konventionens bilag VI skal medlemsstaterne

— føre en fortegnelse over lokale leverandører af skibsbrændstoffer

— sikre, at svovlindholdet i alle skibsbrændstoffer, der sælges på deres område, er dokumenteret af leverandøren på en bunkerleveringsattest, der ledsages af en forseglede prøve og er underskrevet af repræsentanter for det modtagende skib

— træffe de nødvendige foranstaltninger over for leverandører af skibsbrændstoffer, hvis det konstateres, at de har leveret brændstof, hvis sammensætning ikke svarer til det på leveringsattesten anførte

— sikre, at der tages de nødvendige skridt til at bringe enhver form for ikke-forskriftsmæssigt skibsbrændstof i overensstemmelse med de gældende bestemmelser.

7. Fra datoen i stk. 2, litra a), sikrer medlemsstaterne, at der ikke markedsføres marine dieselolier på deres område, hvis svovlindholdet i de pågældende dieselolier overstiger 1,5 vægtprocent.

8. Kommissionen underretter medlemsstaterne om anvendelsesdatoerne i stk. 2, litra b), og offentliggør disse i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 4b

Maksimalt svovlindhold i skibsbrændstoffer, der anvendes af fartøjer til sejlads på indre vandveje og af skibe, som ligger ved kaj i fællesskabshavne

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til fra den 1. januar 2010 at sikre, at følgende fartøjer ikke anvender skibsbrændstoffer med et svovlindhold, der overstiger 0,1 vægtprocent:

a) fartøjer til sejlads på indre vandveje og

b) skibe ved kaj i fællesskabshavne, idet besætningen dog gives tilstrækkelig tid til at foretage alle nødvendige brændstofsift snarest muligt efter ankomsten til kaj og senest muligt inden afrejsen.

Medlemsstaterne kræver, at tidspunktet for alle brændstofsift anføres i skibenes logbøger.

2. Stk. 1 gælder ikke:

a) når skibe ifølge offentliggjorte fartplaner skal ligge ved kaj i under to timer

b) for fartøjer til sejlads på indre vandveje, der er i besiddelse af en attest, som godtgør overensstemmelse med den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen af 1974, som ændret, så længe disse fartøjer er på søen

c) indtil den 1. januar 2012 for de fartøjer, der er opført i bilaget, og som udelukkende udfører sejlads inden for græsk territorium

d) for skibe, der standser alle motorer og anvender strøm fra land, mens de ligger ved kaj i havne.

3. Fra den 1. januar 2010 sikrer medlemsstaterne, at marine gasolier ikke markedsføres på deres område, hvis svovlindholdet i de pågældende marine gasolier overstiger 0,1 vægtprocent.

Artikel 4c

Forsøg med og anvendelse af nye teknologier til emissionsreduktion

1. Medlemsstaterne kan i samarbejde med andre medlemsstater, når dette er hensigtsmæssigt, godkende forsøg med teknologier til emissionsreduktion på skibe, der sejler under medlemsstaternes flag, eller i farvande inden for deres jurisdiktion. Under disse forsøg er anvendelse af skibsbrændstoffer, der opfylder kravene i artikel 4a og 4b, ikke påkrævet, forudsat at

- Kommissionen og samtlige berørte havnestater får skriftlig meddelelse herom senest seks måneder inden forsøgene påbegyndes
- tilladelserne til forsøg højst dækker 18 måneder
- alle medvirkende skibe installerer manipulations-sikret udstyr til kontinuerlig overvågning af røgga-semmissionerne og anvender dette udstyr i hele forsøgsperioden
- alle medvirkende skibe opnår emissionsreduktioner, der mindst svarer til dem, der ville være opnået ved hjælp af de grænseværdier for brændstoffernes svovlindhold, der er fastlagt i dette direktiv
- der i hele forsøgsperioden forefindes passende systemer til håndtering af affald fra teknologierne til emissionsreduktion
- der i hele forsøgsperioden foretages en vurdering af virkningerne på havmiljøet, navnlig på økosystemer i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger, og at
- Kommissionen får forelagt de fuldstændige forsøgsresultater, og at de gøres tilgængelige for offentligheden, senest seks måneder efter forsøgenes afslutning.

2. Teknologier til emissionsreduktion for skibe, der sejler under en medlemsstats flag, godkendes efter proceduren i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) (*) under hensyn til

- de retningslinjer, der skal udarbejdes af IMO

- resultaterne af forsøg, der gennemføres i medfør af stk. 1

- virkningerne på miljøet, herunder de emissionsreduktioner, der kan opnås, og virkningerne på økosystemet i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger

- gennemførligheden af overvågning og kontrol.

3. Der fastsættes kriterier for anvendelsen af teknologier til emissionsreduktion for skibe uanset flag i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger i Fællesskabet efter proceduren i artikel 9, stk. 2. Kriterierne meddeles IMO af Kommissionen.

4. Som et alternativ til anvendelsen af skibsbrændstof med lavt svovlindhold, som opfylder kravene i artikel 4a og 4b, kan medlemsstaterne tillade, at skibe anvender en godkendt teknologi til emissionsreduktion, forudsat at disse skibe

- til stadighed opnår emissionsreduktioner, der mindst svarer til dem, der ville være opnået ved hjælp af de grænseværdier for brændstoffers svovlindhold, der er fastlagt i dette direktiv,

- er forsynet med udstyr til kontinuerlig overvågning af emissionerne, og

- efter kriterier, som havnestaternes myndigheder har meddelt IMO, forelægger fuld dokumentation for, at affaldsstrømme, der udledes i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger, ikke har indvirkning på økosystemerne.«

(*) EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 415/2004 (EUT L 68 af 6.3.2004, s. 10).

6) Artikel 6 ændres således:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere, at svovlindholdet i skibsbrændstoffer opfylder de relevante bestemmelser i artikel 4a og 4b.

Følgende prøvetagnings-, analyse- og inspektionsmetoder anvendes efter behov:

- prøvetagning af skibsbrændstoffer til forbrænding om bord, når dette er under levering til skibe, efter IMO-retningslinjerne og analyse af brændstoffets svovlindhold
- prøvetagning og analyse af svovlindholdet i skibsbrændstoffer til forbrænding om bord, der er indeholdt i brændstoftanke, hvor det er muligt, og i forseglede brændstofprøver om bord på skibe
- inspektion af skibenes logbøger og bunkerleveringsattester.

Prøvetagning påbegyndes på den dato, hvor den pågældende grænseværdi for maksimalt svovlindhold i det pågældende brændstof træder i kraft. Prøvetagning foretages med en sådan hyppighed, i sådanne mængder og på en sådan måde, at de udtagne prøver er repræsentative for det undersøgte brændstof og for det brændstof, der anvendes af skibe, der befinder sig inden for relevante havområder, havne og indre vandveje.

Medlemsstaterne træffer desuden rimelige foranstaltninger til om nødvendigt at overvåge svovlindholdet i skibsbrændstoffer, der ikke er omfattet af artikel 4a og 4b.«

b) Stk. 2, litra a), affattes således:

- »a) ISO-metode 8754 (1992) og PrEN ISO 14596 for fuelolie og skibsbrændstoffer.«

7) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Rapportering og gennemgang

1. På grundlag af resultaterne af det prøvetagnings-, analyse- og inspektionsarbejde, der udføres i overensstemmelse med artikel 6, forelægger medlemsstaterne senest den 30. juni hvert år Kommissionen en kortfattet rapport om svovlindholdet i de flydende brændstoffer, der er omfattet af dette direktiv, og som er anvendt på deres område i det foregående kalenderår. Rapporten skal indeholde en fortegnelse over det samlede antal

undersøgte prøver pr. brændstoftype med angivelse af den anvendte mængde af de pågældende brændstoftyper og det beregnede gennemsnitlige svovlindhold. Medlemsstaterne rapporterer også antallet af inspektioner, der er foretaget om bord på skibe, og fører en fortegnelse over det gennemsnitlige svovlindhold i skibsbrændstoffer, der er anvendt på deres område, og som ikke den 11. august 2005 er omfattet af dette direktiv.

2. På grundlag af bl.a.:

- a) årlige rapporter, der forelægges i medfør af stk. 1
- b) iagttagne tendenser med hensyn til luftkvalitet, forsurening, omkostninger til brændstoffer og modal-skift
- c) fremskridt i reduktionen af skibes SO₂-emissioner ved hjælp af IMO-mekanismer som følge af Fællesskabets initiativer på dette område
- d) en ny omkostningseffektivitetsanalyse, herunder direkte og indirekte miljøfordele, af foranstaltningerne i artikel 4a, stk. 4, og af eventuelle yderligere emissionsreducerende foranstaltninger
- e) gennemførelsen af artikel 4c

forelægger Kommissionen senest i 2008 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen kan sammen med rapporten forelægge forslag til ændring af dette direktiv, herunder navnlig vedrørende

- en anden etape af grænseværdier for svovl for de forskellige brændstofkategorier samt,
- baseret på arbejdet i IMO, vedrørende de havområder, hvor der skal anvendes skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold.

Kommissionen skal navnlig lægge vægt på forslag om

- a) udpegelse af yderligere SO_x-kontrolområder
- b) reduktion af svovlgrænser for skibsbrændstoffer, der anvendes i SO_x-kontrolområder, om muligt ned til 0,5 %
- c) alternative eller supplerende foranstaltninger.

3. Kommissionen forelægger inden den 31. december 2005 en rapport om den eventuelle anvendelse af økonomiske instrumenter, herunder mekanismer såsom differentierede afgifter og kilometerafgifter, omsættelige emissionstilladelser og modregning.

Kommissionen kan overveje at forelægge forslag om økonomiske instrumenter som alternative eller supplerende foranstaltninger som led i 2008-evalueringen, hvis der kan dokumenteres klare miljø- og sundhedsmæssige fordele.

4. De ændringer, der er nødvendige for den tekniske tilpasning af artikel 2, nr. 1), 2), 3), 3a), 3b) og 4), eller artikel 6, stk. 2, på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 2. Tilpasningen må ikke resultere i nogen direkte ændringer i dette direktivs anvendelsesområde eller de grænseværdier for svovlindholdet i brændstoffer, der er fastlagt i dette direktiv.»

8) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF (*), jf. dennes artikel 8.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. juli 2005.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
J. BORRELL FONTELLES

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.»

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

9) Teksten i bilaget til dette direktiv tilføjes som bilag.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 11. august 2006. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

»BILAG

GRÆSKE FARTØJER

FARTØJETS NAVN	LEVERINGSÅR	IMO-NUMMER
ARIADNE PALACE	2002	9221310
IKARUS PALACE	1997	9144811
KNOSSOS PALACE	2001	9204063
OLYMPIA PALACE	2001	9220330
PASIPHAE PALACE	1997	9161948
FESTOS PALACE	2001	9204568
EUROPA PALACE	2002	9220342
BLUE STAR I	2000	9197105
BLUE STAR II	2000	9207584
BLUE STAR ITHAKI	1999	9203916
BLUE STAR NAXOS	2002	9241786
BLUE STAR PAROS	2002	9241774
HELLENIC SPIRIT	2001	9216030
OLYMPIC CHAMPION	2000	9216028
LEFKA ORI	1991	9035876
SOPHOKLIS VENIZELOS	1990	8916607«

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 22. april 2005

om nedsættelse af Det Europæiske Rådgivende Udvalg for Sikkerhedsforskning

(2005/516/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I 2003 nedsatte Kommissionen en gruppe af fremtrædende personer inden for sikkerhedsforskning, hvis vigtigste opgave var at foreslå principperne og prioriteringerne i et europæisk program for sikkerhedsforskning (EPSF).
- (2) I fortsættelse af rapporten »Forskning for sikkerheden i Europa« forelagt af Gruppen af fremtrædende personer i 2004 foreslog Kommissionen i sin meddelelse af 7. september 2004, »Sikkerhedsforskning: de næste skridt«⁽¹⁾, at der blev nedsat et europæisk rådgivende udvalg for sikkerhedsforskning (ESRAB).
- (3) Det er nødvendigt at nedsætte ESRAB og fastlægge dets arbejdsopgaver og dets struktur.
- (4) ESRAB bør bidrage til indholdet af EPSF og gennemførelsen heraf.

(5) Medlemmerne af ESRAB bør omfatte eksperter fra de forskellige interessegrupper: brugerne, erhvervslivet og forskningsinstitutterne. Under hensyn til de forskellige arbejdsområder bør ESRAB opdeles i to underudvalg med forskellige funktioner, der skal supplere hinanden.

(6) Der bør fastsættes regler om udvalgsmedlemmers videregivelse af oplysninger, uden at dette bør berøre Kommissionens forskrifter om sikkerhed i bilaget til Kommissionens afgørelse om ændring af dens forretningsorden 2001/844/EF, EKSF, Euratom⁽²⁾.

(7) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte en anvendelsesperiode for denne afgørelse. Kommissionen vil til sin tid tage stilling til, om det er hensigtsmæssigt at forlænge denne periode —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det rådgivende udvalg

Med virkning fra 1. juli 2005 nedsættes det europæiske rådgivende udvalg for sikkerhedsforskning (ESRAB) under Kommissionen.

⁽¹⁾ KOM(2004) 590 endelig.

⁽²⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1. Senest ændret ved afgørelse 2005/94/EF, Euratom (EUT L 31 af 4.2.2005, s. 66).

Artikel 2

Opgaver

Kommissionen kan høre ESRAB om ethvert spørgsmål angående indholdet af eller gennemførelsen af Det Europæiske Program for Sikkerhedsforskning (EPSF), som skal foretages under Fællesskabets rammeprogram for forskning.

ESRAB varetage sine opgaver med fuldt kendskab til den europæiske politiske sammenhæng, herunder især de forskningsaktiviteter, der varetages på nationalt plan og til støtte for europæiske forskningspolitiske initiativer.

Særligt udarbejder ESRAB bl.a. anbefalinger til Kommissionen på følgende områder:

- a) strategiske opgaver, fokuseringsområder og fastsættelse af prioriteringer for EPSF på grundlag af rapporten »Forskning for sikkerheden i Europa«, udarbejdet af Gruppen af Fremtrædende Personer, under hensyntagen til oprettelsen af Det Europæiske Forsvarsagentur og til nationale og mellemstatslige aktiviteter
- b) den teknologiske kapacitet, der skal tilvejebringes hos interessegrupperne i Europa; udvalget anbefaler en strategi til forbedring af den europæiske industris teknologiske basis for dermed at forbedre dens konkurrenceevne
- c) de strategiske og operationelle aspekter af EPSF under hensyntagen til erfaringer og resultater indhentet fra den forberedende foranstaltning til fremme af Europas industrielle potentiale inden for sikkerhedsforskning⁽¹⁾ og leveret af de af Kommissionens tjenestegrene, der er aktivt engageret på sikkerhedsområdet, herunder forskning omfattet af Fællesskabets rammeprogram for forskning, og af andre eksperter eller rådgivere
- d) gennemførelsesaspekter såsom udveksling af fortrolige oplysninger og intellektuel ejendomsret
- e) forbedring af anvendelsen af den offentlige forsknings- og evalueringsinfrastruktur i EPSF
- f) en kommunikationsstrategi med henblik på udbredelse af kendskabet til EPSF og tilvejebringelse af information om interessegruppernes forskningsprogrammer.

Formanden for hvert ESRAB-underudvalg omhandlet i artikel 4, stk. 1, kan over for Kommissionen tilkendegive, at det er ønskeligt, at Kommissionen hører ESRAB angående andre spørgsmål.

⁽¹⁾ KOM(2004) 72 endelig.

Artikel 3

Medlemmer af ESRAB — udnævnelse

1. Medlemmerne af ESRAB udnævnes af Kommissionen blandt fremtrædende specialister og strategiske eksperter på de i artikel 2 angivne områder.

2. Udnævnelserne er personlige, og der udnævnes ikke stedfortrædere. Medlemmerne deltager som privatpersoner, og de skal rådgive Kommissionen uafhængigt af instruktioner udefra. De må ikke videregive oplysninger modtaget af ESRAB i forbindelse med udvalgets arbejde, hvis Kommissionen skønner, at disse oplysninger er fortrolige.

3. Medlemmerne udvælges for en periode, der ikke overskrider udløbsdatoen for denne afgørelse. De beholder deres hverv, indtil deres efterfølger er udpeget, eller deres mandat er udløbet.

4. Medlemmer, som ikke længere er i stand til at bidrage til ESRABs arbejde, som træder tilbage, eller som ikke overholder bestemmelserne i stk. 2 i denne artikel eller i traktatens artikel 287, kan erstattes af Kommissionen i den resterende del af deres mandat.

5. Listen over medlemmerne af ESRAB og efterfølgende udnævnelser til udvalget offentliggøres af Kommissionen i C-serien af *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Det rådgivende udvalgs virke

1. ESRAB skal bestå af to underudvalg:

- a) et underudvalg, der beskæftiger sig med at opstille efterspørgslens krav til sikkerhedsforskning
- b) et underudvalg, der beskæftiger sig med at definere den teknologi, der er nødvendig for at opfylde kravene til udbyderne.

2. ESRAB-medlemmerne vælger en formand for hvert underudvalg.

3. Såfremt Kommissionen er indforstået hermed, kan underudvalgene nedsætte ad hoc-udvalg med henblik på at undersøge specifikke spørgsmål; deres kommissorium fastsættes af et eller begge underudvalg i ESRAB. Disse udvalg opløses, så snart deres arbejde er udført.

4. I forbindelse med behandlingen af specifikke emner på dagsordenen kan Kommissionen opfordre eksperter eller observatører, herunder repræsentanter for Kommissionens tjenestegrene med særlig kompetence, til at vejlede ESRAB i arbejdet eller til at deltage i ad hoc-udvalg, hvis dette anses for nyttigt eller nødvendigt.

5. ESRAB-underudvalgene mødes normalt i Kommissionens lokaler på betingelser og efter en tidsplan, der er fastsat af Kommissionen. Begge underudvalg kan modtage sekretariatsbistand fra Kommissionen. De kan holde fællesmøder med henblik på at sikre en fælles tilgang og på at forbedre koordineringen. Sådanne møder ledes i fællesskab af formændene for ESRAB-underudvalgene.

6. ESRAB-underudvalgene vedtager deres mandat, herunder forretningsordenen, på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

7. Der oprettes et intranet med begrænset adgang med henblik på distribution af arbejdsdokumenter, konklusioner, referater og andre relevante dokumenter.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 2005.

Artikel 5

Udgifter

Rejseudgifter afholdt af ESRAB-medlemmer og udvalgte eksperter i forbindelse med arbejdet i ESRAB godtgøres af Kommissionen i henhold til dens bestemmelser herom. Medlemmerne og de udvalgte eksperter modtager ikke betaling for deres arbejde.

Artikel 6

Videregivelse af oplysninger

ESRAB's forretningsorden skal indeholde bestemmelser om udvalgsmedlemmers videregivelse af oplysninger.

Personer, der deltager i arbejdet i ESRAB's aktiviteter, afstår fra at videregive de oplysninger, som de herigennem får adgang til.

Artikel 7

Anvendelse

Denne afgørelse udløber den 31. december 2006.

På Kommissionens vegne
Günter VERHEUGEN
Næstformand
